

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. június

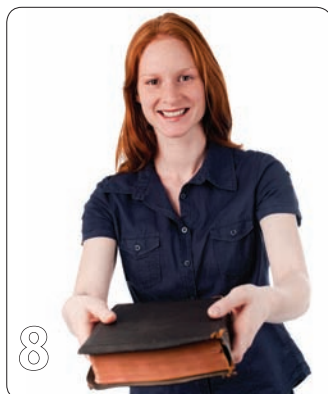
Adventszemle

Szolgálatra
hívatva

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

- 3 Vezércikk**
Virgiliu Peicu
Szülői fájdalom
- 4 Hírszemle**
- Romániai egyház
 - Világegyház
 - Közlemények
 - Eseménynaptár 2013 júliusára
- 8 Alapcikk**
Női Szolgálatok Osztály
Szolgálatra hívatva
- 11 Ismerjük meg adventista családunkat**
- A nagybányai gyülekezet
 - Svédország

16

- 12 Női szolgálat**
Liliana Radu
A szolgálat öröme
- 14 Női szolgálat**
Marta Răducan
Kit küldjek el?
- 16 Női szolgálat**
Teodora Goran
Ti vagytok a föld sója
- 17 A reménység zenéje**
Mihai Bejinariu
Énekpróba a mennyei kórusba
- 18 Impact 2013**
George Alin Ionescu
Mit szeretnének valójában az adventista ifjak?

17

- 20 Riport**
A modern kommunikáció kihívásai és a személyes kommunikáció előnyei
- 21 Gyakorlati kereszténység**
George W. Reid
Vélekedések a húsvét ünnepével kapcsolatosan
- 22 Adventista Teológiai Intézet**
Missziómunka Moldova Köztársaságban
- 24 Jelenkori történelem**
Gheorghe Modoran
Keresztiségek a kommunista megszorítások idején

18

- 26 Missziónapló**
Mugurel Ciurea
Krisztus katonái sorakoztatok!
- 28 Bibliai prófécia**
Laurențiu Moș
A 144000
- 30 Gyermekeoldal**
Livia Ciobanu-Mihai
Női személyek a Bibliában
- 31 Szívtől szívnek**
Teodor Huțanu
Valami furcsa dolog történik a bűnnel

2013. május. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Ștefan Tomoiogă, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította és szerkesztette Bartha Sándor, Tördelés Szőcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Szülői fájdalom

„A véneknek ékessége az unokák...” (Péld 17:6 e.r.)

Tavaszi nap volt. Egy nagy bukaresti parkban sétáltam. Fáradtam ültem le az egyik padra. Miközben a park szép zöldjén legeltem a szemem, felfigyeltem a közelben levő játszótérre. Nézegettem a játszadozó gyerekeket. Eközben egy negyven év körüli férfi foglalt helyet mellettem a padon. Egyik lába gipszben volt. Ő is megpihenni ült le. Megszólt:

– Szépek a gyerekek, csak nehéz felnevelni őket.

Rámosolyogtam. Szomorú volt, az arcán könnyecpp csillant. A játszótér felé bámulva folytatta:

– Nekem is van egy fiam.

– Éljen sokáig! – válaszoltam.

Szomorúan merengett a semmibe, majd fel-sóhajtott és felém fordult:

– Gondolom önnek is vannak gyerekei?

– Két gyerekem van – mondtam.

A férfi kettőnk közé, a padra tette a mankóját.

– És... nem félti őket?

– De igen – válaszoltam kurtán.

– És mitől félti? – kérdezte, miközben én a fák tetejét bámultam.

– Hát, mert ilyenek a szülők, mindig féltik a gyerekeiket.

Nagyot nyelt.

– Én is félttem a fiamat.

– Mitől?

– Nem hisz az ördög létezésében.

– Hogyan? Mit mondott? – kérdeztem, most már érdeklődéssel.

– Nem hisz az ördög létezésében. Azt mondja, hogy Istenben is csak úgy hisz, mint a jó létezésében.

Egy darabig hallgattam, majd megkérdeztem:

– És... gondolja, hogy ez veszélyes a fiúra nézve?

– Ha tagadod az ördög létezését, ez azt jelenti, hogy nem hiszel Istenben. Ez aggaszt. Fogalmam sincs, hogyan jutott ide...

– Az új kommunikációs eszközök védelem és válogatás nélküli használata közben a gyerekek hozzáférnek minden badarsághoz, elméjükre veszélyes játékokhoz. Igaz, hogy mindezek hozzájárulnak a kritikus gondolkodáshoz, de...

– Az jó, ha pozitívan, realista módon és kritikus viszonyulnak a miszticizmushoz – szakított félbe a mellettem ülő.

– Az Isten által kijelölt út és sors megtalálásának egyik legnagyobb gátja az, hogy a legtöbben

okkult tudományokba menekülnek a lelki és értelmi lustaság elől, mivel nem érdeklik őket a valós erények, kerülnek az igazságosságot, az embertársak iránti tiszteletet és irgalmat.

– A kritikus gondolkodásmód menekvést jelent az élet minden területén, ahol az ésszerűség a mérvadó.

– Ám ha ezt alkalmazod a létezéssel kapcsolatosan, a lelkeségben is, akkor végzetes lehet. Szentségtörés az észjárásodba beépíteni Istent vagy az ördögöt. A legtöbben nem rendelkeznek a kritikus gondolkodáshoz szükséges képesséssel.

– És ki kellene erre felkészítsen? – kérdezte, miközben próbálta kényelmes helyzetbe tenni sérült lábát.

– A szülők, az egyház, az iskola és a sajtó – válaszoltam.

– Az én fiam épp kritikus gondolkodása miatt veszítette el a hitét. Nem is tudom, mit tehetnék – sóhajtozott.

– Úgy gondolom, hogy a kritikus gondolkodásmód helytelen használata vezetett oda, hogy a fiad elveszítette a hitét. Vagyis, az üdvösséggel kapcsolatosan bízunk kell az isteni kinyilatkoztatásban. A létezés és a természetfeletti, a csodák, az idő és a tér fogalma számunkra megfoghatatlanok, nem a tiszta ésszerű dolgokhoz tartoznak. Ezért itt hitre és nem kritikus gondolkodásra van szükség. Nevelésre, az élet eme vetületeinek helyes értelmezésére van szükség.

Az ember kissé csalódottan tette fel a kérdést:

– És mikor érzük meg ezt is?

– Akkor, amikor a szülők megértik, hogy nem az anyagiak hiánya, nem a háborús állapotok vagy a munkahely elvesztése jelentenek veszélyt a gyerekeikre, hanem a tudatlanság, és az, hogyha képtelenek pozitívan használni hitüket és a kritikus gondolkodást.

A férfi mélyet sóhajtott, lassan felállt és mankójára támaszkodva így szólt:

– Megérkezett az autó, ami hazavisz. Ezeket el kell mondanom a gyermekem édesanyjának is. Viszontlátásra testvér!

Akkor jöttem rá, hogy egy hittestvéremmel beszélgettem. Nem ismertem fel őt.

– A viszontlátásra, és ne feledd: „A véneknek ékessége az unokák...” (Péld 17:6 e.r.) ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Bukarestben kétezren látogatták meg a Kereszt Múzeumot.....

2013. április 28. és május 2. között a Népi Egyetem Dalles termében rendezte meg a Munténiai Egyházterület Ifjúsági Osztálya és az AMICUS egyesület a *Kereszt Múzeumot*. A szervezők célja: valóságúen szemléltetni Jézus Krisztus földi életének utolsó napjait.

A látogatóknak alkalmuk adódott „járni” a Megváltó nyomdokain, bemehettek Jeruzsálembe, beléphettek Simon Péter házába, részt vehettek az utolsó vacsorán, imádkozhattak a Gecsemáné kertben, Pilátus elé állhattak, járhattak a Golgotán, beléphettek Jézus sírjába, és hallhatták feltámadásának hírét.

Olyan személyiségek keltek életre, mint Mária Magdaléna, Júdás, Pilátus, vagy a római százados, és olyan kulcsfontosságú jelenetek kerültek lejátsszásra, mint a Gecsemáné kerti eset, keresztre feszítés, temetés és feltámadás. Ezek biztosították a valóságú rálátást a más korszakban és kultúrában játszódó eseményekre.

„A húsvét a világban a legfontosabb esemény, mivel Isten akkor fejezte ki

szerepét irántunk az által, hogy bűneinkért halálra adta egyetlen Fiát. Az esemény ugyanakkor nem a halálról való megemlékezés, hanem Jézus feltámadásának ünnepe, minden idők legnagyobb szeretetének a bizonyítéka” – nyilatkozta Mihai Braşov, a rendezvény fő szervezője.

A több mint 2000 látogató számára a *Kereszt Múzeum* alkalmat adott jobban megérteni a kereszténység legfontosabb ünnepének a jelentőségét. Az egyik látogató így vélekedett: „Annyira

megható volt, hogy a könnyeimmel küzdöttem. Főleg, amikor megláttam a töviskoronát, vagy Júdást. De az is, amikor láttam a keresztre szegezett sok kis papír cetlit (amelyre bűnök voltak felírva – szerk. megj.), és amikor én is oda szegezhettem egy ilyen kis cetlit. Úgy éreztem, hogy bűneim által magát Jézus szegzem a keresztre”.

Forrás: Adventista Info, 630/2013. május 3.

A lelátogatottabb román adventista honlap

A három éve működő [semnele timpului.ro](http://semnele.timpului.ro) lett a lelátogatottabb román nyelvű adventista honlap. 2013 áprilisában 54371 egyszeri látogatója volt, így hetedik helyet érte el a romániai lelki tartalmú weboldalak között. Eddigi legjobb eredménye a kilencedik hely volt, amelyet ez év februárban mértek. A trafic.ro adatai szerint, hazánkban 453 lelki tartalmú honlap van bejegyezve. Újdonságnak számít továbbá az is, hogy a semnele.timpului.ro bekerült az első 500 lelátogatottabb romániai weboldal közé. Erről szintén a trafic.ro számolt be. Az eredmény annak

köszönhető, hogy a honlap látogatottsága tavaly év szeptemberétől kezdve folyamatosan növekszik.

A semnele.timpului.ro honlapot jelenleg hozzávetőlegesen annyian látogatják, mint egyes helyi napilapok weboldalait: a *Monitorul Expres* (Brassó); a *Ziua de Vest* (Temesvár); az *Observatorul de Prahova* (Ploieşti); vagy a *CIAO* és a *FELICIA* folyóiratok internetes változatait. A trafic.ro besorolása alapján, a hírek kategóriában, 2013 áprilisában a semnele.timpului.ro a 742 jegyzett weboldal közül a 73. helyet foglalta el. „Megvalósítható, középtávú célkitűzé-

sünk az, hogy a lelki tartalmú honlapok között feljussunk a második helyre, továbbá a hírek kategóriában bekerüljünk az első harminc közé” – nyilatkozta Norel Iacob, a *Semnele timpului* folyóirat főszerkesztője. „Ehhez elsősorban népszerűsítésre van szükség. Honlapunk még nem annyira ismert, mivel nem állt elegendő anyagi forrás rendelkezésünkre ahhoz, hogy kellően népszerűsíthessük. A naponta közölt anyagok mennyisége és minősége sokkal nagyobb számú látogatót vonzana, ha az emberek ismernék a weboldalunkat” – tette hozzá Norel Iacob.

Húsz éves az Adventista Médiaközpont

A húsz éves sajtószerelés megünneplésére gyűltek össze Brassóba, május 11-én a Kommunikációs Osztály, illetve a Speranța TV és a Radio Vocea Speranței képviselői. Az ünnepi megemlékezés mellett a jelenlevők külföldi előadók kiképző tanfolyamain is részt vehettek. Az előadók hangsúlyozták a média eszközeinek és a modern technológiák használatának fontosságát a keresztény értékek közvetítésében.

Az Adventista Médiaközpont 1993-ban kezdte működését három alkalmazottal, és ma már közel 60 alkalmazottja és további 20 külső munkatársa van. A kezdetben kétórás adást sugárzó Radio Vocea Speranței jelenleg országos hálózattal rendelkezik (45 helyi adója van országszerte), ahol napi 24 órát sugároz, és 5 adóval, ahol korlátozott óraszámú sugároz. A Speranța TV adásait a kábel és műholdas szol-

gáltatókat igénybevevők 80%-a követheti. Mindkét adó elérhető az interneten is. A Speranța TV az első romániai televízióadó, amely napi 24 órás sugárzást tett lehetővé a Facebook oldalain.

A román nyelvű műsorok történelme azonban sokkal régebbi. A kommunista időszakban, a németországi Stimme der Hoffnung adventista rádióadó közvetítette az Aurel Pălășan és a dr. Emil Rădulescu testvérek által készített műsorokat.

„Véleményem szerint, az Adventista Médiaközpont egy világítótorony, amely a part felé igyekvőknek világít a vihar és az éj közepette. Tájékoztat, inspirál és változásra ösztönzi az emberi szívet,

hogy a Szentlélek dolgozhasson benne” – vonta le a következtetést Williams Costa Jr., a világszéles Hetednapos Adventista Egyház Kommunikációs Osztályának igazgatója.

Forrás: Adventista Info, 632/2013. május 17

Romániai vallási körkép, a legutóbbi népszámlálás adatainak fényében

A 2011-ben végzett népszámlálás adatainak összesítése betekintést nyújt az ország lakosságának vallások szerinti megoszlásába.

Az összlakosság – 19 043 767 – legnagyobb hányada (16 367 267) ortodoxnak vallotta magát. Őket követik a római-katolikusok 8 692 644, majd a reformátusok 6 009 700 taggal. A Pünkösdi Egyház a következő 3 680 000, valamint a Görög-katolikus Egyház

1 602 275 taggal. Az utolsó helyeken van a Baptista Egyház 118 003, valamint az Adventista Egyház 85 902 taggal (ez az összlakosság 0,5%-át teszi ki).

A fentiekben említett felekezeten kívüli vallásúak a lakosság 1,8%-át teszik ki. Közel 24 000 személy vallotta magát „vallás nélkülinek”. Hasonló – 21 200 – az ateisták száma is.

Megyék, amelyekben a legnagyobb az adventista jelenlét:

Bukarest – 1 677 985 lakosból 3 571 adventista; Dâmbovița – 501 996 lakosból 4 078 adventista; Prahova – 735 883 lakosból 4 544 adventista; Arad – 409 072 lakosból 4 826 adventista; Teleorman – 360 178 lakosból 6 554 adventista; Maros – 531 380 lakosból 9 060 adventista.

Forrás: www.semneletimpului.ro

■ VILÁGEGYHÁZ

A prágai Egészségügyi Konferencia végkövetkeztetése: „Legyünk bölcssek, de ne fanatikusak!”

Csehországban, Prágában tartották meg április 29. és május 4. között az első európai egészségügyi konferenciát. A 40 – zömében európai – országból 600 résztvevő jött el a találkozóra. A szervezőket meglepéssel töltötte el az, hogy eleget tudtak tenni a résztvevők elvárásainak. „Hasznos volt”

– nyilatkozták a résztvevők: orvosok, egyetemek képviselői, betegápolók, lelkesek, orvosi személyzet, stb. A program úgy volt megszervezve, hogy meg-

nyilatkozták a résztvevők: orvosok, egyetemek képviselői, betegápolók, lelkesek, orvosi személyzet, stb. A program úgy volt megszervezve, hogy meg-

feleljen a jelenlevők elvárásainak és választ találjanak számos kérdésre.

A legtalálhatóbb címet adták ennek az értekezletnek: „Gyógyulás”. De nem csak egészségügyi témákat érintettek. Dr. Allan Handysides, a Generál Konferencia Egészségügyi Osztályának igazgatója így nyilatkozott erről: „Lényeges különbség van a betegség gyógyítása és a beteg meggyógyulása között. A betegség gyógyítása azt jelenti, hogy eltávolítjuk azokat az okokat, amelyek meggátolják a szervezet normális működését és a gyógyulás folyamatának beindulását. A beteg meggyógyítása pedig azt jelenti, hogy egészséges állapotba helyezük vissza a testet, ám ehhez időre van szükség. Ez a beteget nem csupán fizikailag érinti, hanem értelmileg, érzelmileg és lelkileg is.” Nyilvánvalóvá vált tehát, hogy szeretetteljes és a megújító kapcsolatok általi gyógyítás munkáját bírta Jézus az Ő tanítványaira.

„Az egészséges életmód mindig jótékony hatással volt az adventista egyházra, ám ez nem válhat egy olyan ernyővé, amely mögé elrejtőzünk, hogy önző módon elkerüljük a betegség és a halál okozta nagy károkat. Nyilvánvaló, hogy az egészségügyi reform üzenetét nem azért kaptuk, hogy szélsőséges „szektások” legyünk, hanem azért, hogy

elősegítsük az Isten által felkínált jobb életet; hogy együtt örüljünk és együtt szenvedjünk embertársainkkal, az ítéletet pedig és a megmentést hagyjuk Isten kegyelmére” – nyilatkozta az egyik résztvevő.

„Azért jöttem, hogy választ találjak arra a kérdésre: hogyan lehetek jó keresztény orvos?” – mondotta egy fiatal orvos. „Ez az értekezlet fontos volt tudományos, kapcsolatteremtési, lelki és személyes szempontból is. Azért jöttem, hogy szakmailag többet tudjak meg a gyógyításról, hogy jobb orvos lehessenek a betegeimnek, ám itt kellett rájönnöm arra, hogy elsősorban nekem van szükségem a gyógyulásra” – zárta szavait.

Felszólalt Ted Wilson testvér, az Adventista Egyház elnöke is. Arról beszélt, hogy az egészségügyi üzenet az evangélium jobb keze, és hogy a jobb kéz a test egyik fontos alkotóeleme. Hangsúlyozta, hogy ezt a munkát minden egyháztagnak végeznie kellene, nem csupán az intézmények alkalmazottainak. Ezzel kapcsolatosan egyik résztvevő így nyilatkozott: „Az elnök arra szólított fel, hogy legyünk bölcssek, de ne fanatikusak. Legyünk kiegyensúlyozottak, keressük Istent és ne feledjük el a megváltási tervet.”

Egy másik fiatal résztvevő így összegezte tapasztalatait: „Adventista keresztényekként egyre inkább eltávolodtunk egymástól. Különböző ágakra szakadtunk: liberálisok, konzervatívok, vegetáriánusok, vegánok és húsevők. Ennek a konferenciának az a legfontosabb üzenete – és ez volt a legjobb hír számomra –, hogy nem csak a saját szívünket, és a hitetlenek szívét kell meggyógyítanunk, hanem részt kell vállalnunk az egyház újjáépítésében is. Gyógyító, belső tényezőként kell tevékenykednünk. Krisztus újjáépített teste, ha minden széthúzás nélkül dolgozik ugyanazon cél érdekében, akkor meggyógyul, és akkor majd képes lesz gyógyítani is.”

A következő európai egészségügyi konferenciára július 7. és 12. között Genfben kerül sor.

Forrás: Adventista Info, 631/2013. május 10.

■ KÖZLEMÉNYEK

Különleges szállásajánlat Eforie-Nord helységben.....

A Munténiai Egyházterület Misziós Központja szállást ajánl nyugodt környezetben – a Techerghiol-tó és a Fekete-tenger közelében. Előnyös árak és további árleszállítás csoportos foglalás esetén. Foglалjon idejében!

Különleges ajánlat 2013-ra: 10 kifizetett nap esetén 1 nap ingyenes!

Részletek: 8 szoba saját fürdővel; felszerelt konyha; benti ebédlő és ebédlő a teraszon; kétágyas, külön erkélyes szobák; bizonyos feltételek mellett in-

gyenes szállás a 7 éven aluli gyermekeknek.

Árak: július, augusztus – 80 lej/szoba (csoportoknak további árendemény)

Árak: június, szeptember – 70 lej/szoba (csoportoknak további árendemény)

Cím: str. 23 August, nr. 9B, Eforie Nord (az adventista gyülekezetnél)

Helyfoglalás és tájékoztatás a következő telefonszámokon: 0785-175 615 (Ana Bereş); 0744-388 032 (Roland Parasciv lelkész).

Ajánlások az Alapszabályzatok Bizottság részére

Mindazok, akiknek javaslataik vannak a helyi gyülekezet, az egyházterület és az unió választási szabályzatainak megváltoztatására vonatkozóan,

forduljanak levélben az egyház vezetőségéhez. Postai cím: *Uniunea de Conferințe, Strada Erou Iancu Nicolae, Nr. 38-38/A, orașul Voluntari, județul Ilfov,*

cod 077190. A javaslatok beküldhetők a *secretar@adventist.ro* e-mail címre is. Beküldési határidő 2013. október 1.

Az Alapszabályzatok Bizottság

Az Inter-Európai Divízió Női Szolgálat Osztályának első Kongresszusa

Az eseményre **2014. szeptember 5. és 8.** között kerül sor a németországi **Schwäbisch Gmünd** helységben.

A kongresszus témája: **Tevékenységben a női személyek.** A szolgáltatunkra esik majd a hangsúly, arra, hogy magasztalnunk kell Krisztust az egyházban és a világban egyaránt.

Meghívottak: Heather-Down Small igazgató, Női Szolgálat Osztály, Generál Konferencia; és Raquel Arrais aligazgató, Női Szolgálat Osztály, Generál Konferencia.

Hatalmas előjog találkozni az Inter-Európai Divízió minden országából származó nőtestvéreinkkel. Tehát megéri spórolni! Ár: 190 euró/fő. A helyek

száma korlátozott. Beiratkozásokat az egyházterületek Női Szolgálat Osztálya fogad. A részletekre a későbbiekben visszatérünk.

A 2015-ös női áhítatos könyv Romániában készül

A Női Szolgálat Osztály célul tűzte, hogy 2015-re újabb, saját szerkesztésű áhítatos könyvet ad ki. Ezt a célt azonban csak a ti segítségetekkel érhetjük el, kedves testvérnőim. Fogjunk össze és írjuk meg azokat a csodálatos tapasztalatokat, amelyekben részesít nap mint nap az Úr. Ne feledjétek, hogy e könyv elsődleges célja a missziómunka. Az írásra fordított kis időbefektetéssel egy nagy, örökké tartó hatást érhetünk el.

Várjuk legújabb tapasztalataitokat, amelyek igencsak hasznosak lehetnek ezekben a válságos időkben. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra! Írásaitokat beküldhetitek az egyházterület Női Szolgálat Osztályhoz, vagy közvetlenül az unióhoz, a *misiuneafemeii@adventist.ro* e-mail címre.

Fontos tudnivalók:

Tartalom: cím; egy témához illő bibliaszöveg; a tapasztalat tömör ismerteté-

se; végül pedig felhívás, vagy lelki alkalmazás; majd a szerző neve; a gyülekezet és az egyházterület, ahova tartozik.

Terjedelem: 2000–2100 karakter szökök nélkül (beleértve a bibliaverset is).

Figyelem: Kérjük használni a magyar nyelvben alkalmazott ékezeteket is.

Köszönjük szépen a jóindulatotokat.

*Teodora Goran igazgató,
Női Szolgálat Osztály, Román Unió*

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2013 JÚLIUSÁRA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
július 1–14.	Az adventista ifjak világgongresszusa	Pretoria, Dél-Afrika	Gary Cangy, igazgató, Ifjúsági Osztály, Generál Konferencia
július 2–7.	Gyerektábor	Porumbacu de Sus, Szeben megye	Augustin Angheluță, igazgatósegéd, Ifjúsági Osztály, Olténiai Egyházterület
július 14–21.	Ösker tábor	Nadăș, Arad megye	Ifjúsági Osztály, Bánáti Egyházterület
július 15–21.	Ifjúsági sátoztábor	Milcoiu, Vâlcea megye	Daniel Grigore, lelkész
július 21–26.	Kisösker tábor	Nadăș, Arad megye	Ifjúsági Osztály, Bánáti Egyházterület

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Szolgálatra hívatva

A Női Szolgálatok Osztály bemutatása

Missziónyilatkozat

A Női Szolgálat Osztály arra hívatott, hogy támogassa, bátorítsa és fejlődésre készítse az adventista női személyeket, hogy Jézus Krisztus igazi tanítványai, és a világszéles egyház kezei és lábai lehessenek. Tágabb értelemben küldetésünk ugyanaz, mint minden keresztény ember küldetése: életünkkel Krisztus jellemét bemutatni az egyházban és a világban. Osztályunknak továbbá a következő sajátos rendeltetése van:

- tudatosítsa a nőkben felbecsülhetetlen értéküket, hiszen Isten teremtette és váltotta meg őket is;
- járuljon hozzá hitük elmélyítéséhez, a lelki megújuláshoz és növekedéshez;
- kapcsolatokat, kölcsönös barátságokat teremtsen a világszéles egyházon belül, valamint szervezzen tapasztalatcseréket;
- missziómunkára buzdítsa az adventista fiatal lányokat, és teremtsen meg a lehetőséget a Krisztusban való növekedésükre;
- világszinten figyeljen oda a női személyek szükségleteire;
- tárja a gyülekezet elé a sajátos női szempontokat és témákat;
- járuljon hozzá a keresztény női szolgálat módszereinek népszerűsítéséhez;
- szólítsa fel az adventista női személyeket arra, hogy minden erejükkel gazdagítsák a férfiak és nők lelki ajándékait, miközben együttműködve végzik a Hetednap Adventista Egyház világszéles missziómunkáját.

Történelem

A Hetednap Adventista Egyház több mint 100 évvel ezelőtt elismerte, hogy Isten különleges ajándékokkal ruházta fel a női személyeket. A Generál Konferencia Női Szolgálat Osztályának első igazgatója Sarepta Henry volt, akit 1898-ban választottak meg. Ellen White támogatásával fáradhatatlanul dolgozott, hogy létrehoz-

zon egy kommunikációs rendszert az egyházban levő női személyek számára. Számos cikket írt és sokat utazott. Csakhogy az 1900-ban bekövetkezett halála után egy 9 tagú bizottság folytatta elkezdett munkáját, míg a tevékenység lángja lassan-lassan kialudt... Kilencven évvel később élesztették újra, majd 1995-ben hivatalosan is megalakult a Generál Konferencia Női Szolgálat Osztálya. Attól kezdődően világszinten egyre jobban fejlődik ez az osztály.

Mi a Női Szolgálat Osztály és mi a feladata

- az a fórum, ahol az adventista női személyek hangot adhatnak lelki, érzelmi, fizikai és társadalmi szükségleteiknek;
- hozzájárul a női személyek képességeinek gyarapításához, ahhoz, hogy tevékenyebbek lehessenek a gyülekezetben, a társadalomban és a családban;
- támogatást nyújt az elvált, visszaélések áldozatául esett, vagy egyszerűen magányos nőknek;
- nőket érintő témájú beszélgetéseket, vitákat szervez;
- ösztöndíj programjával a fiatal lányok kiképzéséhez járul hozzá;
- tanácsolja a nőket, hogy fedezzék fel lelki ajándékaikat, és örömmel szenteljék azokat Isten oltárára.

Mit nem jelent a Női Szolgálat Osztály

- nem egy új ügyosztály, hiszen már 1898-ban megalakult;
- nem az okkal vagy ok nélkül elégedetlen nők szakszervezete;
- nem a női jogok népszerűsítésének a helye, habár ezek is fontosak;
- nem csupán egyszerű szabadidős foglalkozás, és nem olyan fórum, ahol feminista elveket hirdetnek;

- nem hirdeti a nők felszentelését, ám vallja, hogy mindannyian Isten dicsőségére kell, hogy használjuk képességeinket;
- nem célkitűzése a férfiak hitelrontása; fel lép bárminemű diszkrimináció ellen, ennek értelmében nincs külön célközönsége – ez az osztály lelkeket keres meg, nem pedig elutasít.

Női Szolgálat 3D-ben

A Női Szolgálat Osztály tevékenységének három fő irányvonala:

1. TÁPLÁLÁS

Ez a tevékenység a gyülekezetben és társadalomban levő nők lelki életének gazdagítását tűzte célul, hogy ez által tanítványokat képezzen Krisztusnak.

A táplálás célja:

- Arra **bátorítson** minden nőt, hogy mélyleges kapcsolatot ápoljon Jézussal;
- A nők **lelki fejlődését segítse elő** a Szentírás és a Prófétaság Lelkének mindennapos tanulmányozása által;
- **Bátorítsa** a női személyeket az igazi ima-életre;
- **Szólítsa fel** a női személyeket arra, hogy tapasztalják meg a közbenjárói ima erejét;
- **Vonja be** a női személyeket különböző evangelizációs kampányokba és a gyülekezet újonnan megkeresztelt tagjaival való közösségépítésbe.

Rendelkezésre álló szemináriumok: *Barátnőm a Biblia; Jézus mellett; Vissza a gyökerekhez; Felhívás imádkozásra; Hogy egyek legyünk; Természetesen érdekel; A nők szívesen mesélnek; Egy új ének; Reménység és depresszió.*

2. KIKÉPZÉS

Egyházunk elismeri a nők Szentlélektől kapott ajándékait, és támogatja azok fejlesztését és felhasználását. Testvérnőink helyezték ezeket Isten rendelkezésére, hogy az Ő eszközei lehessenek a reménység üzenetét és a szeretet érintését áhító világban.

A kiképzés célja:

- **Készítsen fel** minden nőt arra, hogy bizonyosságot tegyen az evangélium erejéről;
- **Bátorítsa a női személyeket, hogy** e munkát végezve **hittel haladjanak előre**;

- **Tevékeny részvételre ösztönözze** a női személyeket a gyülekezet evangelizációs tevékenységében;
- **Bátorítsa a gyülekezeteket**, hogy vonják be a nőket az evangelizációs munkába.

Az ügyosztály **vezetéstani tanfolyamokat** szervez, ezzel járul hozzá a Női Szolgálat Osztály vezetőinek kiképzéséhez. A tanfolyamok szervezői: egyházterületek, uniók, divíziók. A tanfolyamokat elismeri az amerikai Griggs, adventista egyetem.

3. SZOLGÁLAT

A nőket arra ösztönzi, hogy vegyenek részt a Krisztus szeretetének érintését áhító lelkek megnyeréséért végzett missziómunkában. Ennek érdekében különböző szemináriumok, anyagok kerültek összeállításra: *A bibliai nők és én; Evangelizációs stratégiák...*

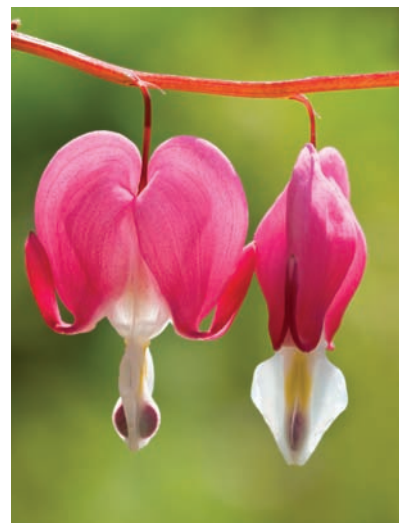
Szolgálat minden nő számára: Érints meg egy szívet! Mondd el a világnak!

„Isten férfiakat és nőket hív el a nagy munkára, ám ha képességeiket nem használják fel és nem fognak össze, akkor kárt okoznak a műnek.” (E. G. White, *Evangelizálás*, 469. old.)

A Hetednapi Adventista Egyház rohamosan fejlődik, ám még nagyon sok a tennivaló. **Egyháztagjaink 70%-át a nők teszik ki,¹ ezért nekik létfontosságú feladatuk van az emberek felkészítésében Jézus eljövételére.**

A „**Szolgálat minden nő számára: Érints meg egy szívet! Mondd el a világnak!**” stratégiát a Generál Konferencia Női Szolgálat Osztálya dolgozta ki, hogy ezzel járuljon hozzá a Krisztus módszereit alkalmazó evangelizációhoz. Célja, hogy a női személyeket szorosabb kapcsolatra ösztönözze Jézussal, családjaikkal, a gyülekezet tagjaival és a társadalommal, így bizonyítva jóságukat és gyakorlati keresztény szolgálatukat.

Krisztus példájára építünk: „*Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férkőzni. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: Kövesse-*

tek engem!” (E. G. White, *A nagy Orvos lábnymán*, 143. old.)

A lelkek megmentését szolgáló csodálatos krisztusi módszer összefoglalását találjuk itt. Hogyan követhetjük példáját, miként vezethetjük az embereket Őhozzá?

1. „A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta.” Elvegyülni az emberek közé azt jelenti, hogy kimegyünk a társadalomba, új ismerősöket és új barátokat szerzünk. Ezáltal megoszthatjuk velük Krisztus szeretetét, és meg-
lepetéssel tapasztaljuk majd, hogy Ő hasznos eszközökké tesz bennünket. Váljon ez mindennapi szokássá életünkben. Ez az első, és legfontosabb lépés.

2. „Együttérzést tanúsított irántuk”. Jézus az emberekhez közeledett és rokonszenvét fejezte ki, ezzel bizonyítva, hogy törődik velük. Ezt tehetjük mi is. Mutassuk ki érdeklődésünket, rokonszenvünket barátaink iránt, időzzünk a társaságukban, bátorítsuk, reménységet öntsünk lelkükbe és hallgassuk meg őket.

3. „Az emberek szükségleteit szolgálta.” Krisztus módszerét alkalmazzuk, amikor az emberi szükségletek betöltése érdekében munkálkodunk. Az emberi szívet a jóság és a szeretet nyeri meg. A mindennapokban megnyilvánuló szelídséggel felkelhetjük érdeklődésüket és Krisztus-hoz vezethetjük őket.

4. „Megnyerte bizalmukat.” A tisztelet és a megbecsülés által elnyerhetjük egy személy bizalmát. Jézus az emberekhez tisztelettel viszonyult, és így bizalmukba férközött. Kövessük példáját.

5. „Azután így szólt hozzájuk: Kövessetek Engem!” A barátainkhoz, szomszédainkhoz intézett jó hír által meghívjuk őket, hogy kövessék Jézus Krisztust.

A reménység és a gyógyulás otthonai

„A reménység és gyógyulás otthonai” projektnek az embertársainkkal való közösségápolás a célja. E zavaros időszakban, amikor általános a reménytelenség és a csüggedés, otthonunk lehet barátaink és szomszédaink számára az a hely, ahol lelki és érzelmi táplálék által reménységet és gyógyulást találnak. Itt kötődnek baráti kapcsolatok a nők között, reménységet és bátorítást nyújtanak egymásnak és így szolgálják minden résztvevő szükségleteit.

Hogyan keltsem fel az érdeklődést?

Hívd meg a női személyeket otthonodba, vagy egy más helyre. Lehetőség szerint akár

megkínálhatod őket egy kis kóstolóval is. **Oszd meg velük tapasztalataidat**, mondd el, hogy mit tett érteed Jézus. **Hívd meg őket a nyolc-
hetes programra.** Magyarázd el, hogy ez egy hosszú távú program, nyolc hetenkénti szünetekkel. (Az időtartam változhat a meghívottak lehetőségei és alkalmazkodóképessége alapján). Dolgozzatok kis csoportokban (legtöbb 15 személlyel). Célunk az, hogy maradandó barátságokat kössünk Jézussal.

Hogyan szervezzem meg a programot?

Válassz egy témát, amit nyolc hétig tanulmányozzatok. Beszéljess el a csoporttal, hogy megtudd, melyik lenne a legtalálhatóbb téma számukra. Néhány ajánlat: egészség, lelki táplálék, család, gyermeknevelés, kommunikáció, stb.

Felhasználhattok DVD-ket, Power Point bemutatókat, broszúrákat vagy más segédanyagot. Meghívhattok szakembereket is. Nem fontos, hogy minden alkalommal ti vezessétek a találkozót. A téma előterjesztése lehet akár 30 perc is, majd újabb 30 perc erejéig szabad, csoportbeszélgetést kezdeményeztetek az elhangzott témával kapcsolatosan. Befejezésként pedig hangozzék el egy rövid ima.

„Mint a férfiak, a nők is részt vehetnek a munkában, hogy az igazság magvát oda rejtsék, ahol kifejlődhet, és nyilvánvalóvá válhat. Részt vehetnek a válság munkájában, s az Úr fel fogja használni őket. Ha átítatja őket a kötelességtudat, ha Isten befolyása alatt tevékenykednek, akkor részülni fognak a mai helyzetben megkívánt higgadtságból. Az önfeláldozó nők által az Üdvözítő visszatükrözi arcának világosságát, s olyan erőt ad nekik, mely túlszárnyalja a férfiakét. Olyan munkát fognak végezni családjaikban, melyre a férfiak nem képesek; mely eléri a lélek legbelső kamráit. Nagy szükség van a tevékenységre. A tapintatos és alázatos nők jó munkát végezhetnek, családok köreiből fejtegethetik az igazságot. Isten igéje, így megvilágítva, elvégzi átalakító munkáját, s egész családok megtérnek.” (E. G. White: *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 128–129. old.) ■

1. Romániában a 2012-es év végén, a 66826 adventista taglétszám a következőképpen oszlott meg: 40101 nő és csupán 26725 férfi.

A nagybányai gyülekezet

Nagybányára 1913-ban, Szentpetri Alexandru testvér missziómunkája révén jutott el az advent üzenet. Majd 1923-ban, a máramarosszigeti Gheroghe Motorca lelkész támogatásával, két taggal és három barátjával megalakult az első imacsoport is. A kis közösség gyarapodni kezdett, ennek következtében 1938-ban, 25 taggal megalapították a város első adventista gyülekezetét.

S habár nehézségekkel és üldözéssel kerültek szembe, 1956-ban már 66 tagot számlált a közösség. A bérelt terem hamarosan kicsinek bizonyult, ezért elhatározták, hogy megfelelő épületet vásárolnak. Így került megvételre az az ingatlan, amely 1957 óta ad otthont a nagybányai adventista gyülekezetnek. Az idők során e gyülekezetből több kisebb csoport, gyülekezet

„szakadt ki”, mint például: Koltó, Kapnikbánya, Szinerváralja, Rogoz és Szélszeg. Továbbá a nagybányai „A” gyülekezet tagjai közül kerültek ki a „B”, magyar gyülekezetet megalapító személyek is, akik ugyanabban az épületben, csak más időpontban tartják istentiszteleteiket.

Az idei évben ünnepélyes keretek között szeretnénk megünnepelni a nagybányai adventizmus 100-ik évfordulóját. Jelenleg gyülekezetünk 100 taggal vívja hitharcát az Úr oldalán.

Niculae Cojani

Svédország

ASvéd Királyság Észak-Európában, a Skandináv-félsziget keleti oldalán fekszik. Területe hozzávetőlegesen kétszerese Románia területének, és 9,5 millió lakosa van. A több mint 1000 éve független állam fővárosa Stockholm. Felmérések szerint az ország felét erdő borítja, ennek következtében Svédország rendelkezik a legnagyobb papír- és faiparral. Az ország a XI. században lett kereszténnyé, és a katolikus vallás közel 500 éven át örülhetett egyeduralomnak. Svédországban elsőként Olaf és Laurentius Petri reformátorok hirdették a protestáns tanításokat, ennek következtében ma a lakosság több mint 80%-a az Evangélikus-Lutheránus Egyház tagjának vallja magát.

Az első adventista gyülekezetet 1880. augusztus 26-án alapították meg J. P. Rosquist – akit Matteson keresztelt meg Oslóban – munkásságának eredményeképpen. Alakulásakor a gyülekezetnek 47 tagja volt, ebből 26 személy a Baptista Egyházból jött át. Tevékenységéért Rosquist börtönbe került. 1882-ig újabb két gyülekezet alakult, így 1886-ban – a tömeges kivándorlás és üldözés ellenére – már 250 adventista volt Svédországban. Szintén ebben az időben alakult meg a kiadóhivatal, amely missziós folyóiratot

adott ki, és ekkor szervezték meg a szombatiskolát is. Az első adventista iskola 1895-ben nyitotta meg kapuit, három évvel később pedig misszionáriusokat képző iskola alakult.

Ma Svédországban 2762 adventista tag, 37 gyülekezet és 2 csoport van. Annak ellenére, hogy kifejezetten elvilágiasodott társadalomban élnek, a svéd fiatalok nagy odaadással végzik a missziómunkát, sokan közülük több külföldi misszióúton is részt vettek.

Ám nem csak ők evangelizálnak. A svéd király 2012 júniusában tüntette ki Herbert Blomstedt adventista zenészt, aki 85 évesen az ország egyik legismertebb, még mindig tevékeny karmestere. Blomstedt gyakran beszél vallási hovatartozásáról és a szombatról. Az evangélium élő bizonyágtevése ő, az Istentől egyre inkább eltávolodó világ előtt.

*Adrian Neagu lelkész,
Olténiai Egyházterület*

A szolgálat öröme

„... a tökéletesek pedig örökség szerint bírják a jót.” (Péld 28:10 u. r.)

Mi a boldogság?

Az embereknek különböző elképzelésük van a boldogságról. Egyesek azt állítják, hogy ha egészséges vagy, az már elég. Mások pedig azt mondják, hogy ha pénzed van, akkor bármit megvásárolhatsz, még a boldogságot is. Vannak olyanok is, akik szerint a család, a ház, vagy az autó tehet boldoggá. A börtönben levők számára a szabadság elegendő lenne a boldogsághoz. Míg másoknak a hírnév számít. De vannak olyanok is, akiknek csupán az étel. Am a „birtokolni” ige betölti-e az emberi szív legmélyebb vágyait? A valóság azt mutatja, hogy egy kicsit másképp állnak a dolgok.

Van-e receptje a boldogságnak? A boldogság önmagában lehet-e egy cél?

Az Úr Jézus hegyi beszédét a következő szavakkal kezdi: „BOLDO-

GOK A...!” Láthatjuk tehát, hogy a „birtokolni” igének nincs köze a boldogsághoz. Az értelmező szótár szerint a boldogság lelki, mélységes, teljes hálaérzetet jelent. Ez azt jelenti, hogy a boldogság belülről fakad. Természetesen külső tényezők is hatnak rá, de ezek nem meghatározóak. A boldogság egy „választás”, amely az élet és a szeretet Forrásával, Istennel hozható összefüggésbe.

Az Üdvözítő megcáfolja a boldogságról alkotott világi felfogást és azt állítja, hogy a boldog-

ság valami egészen más. Mt 5:5-9: „Boldogok a szelídek...”; „Boldogok, akik éheznek...”; „Boldogok, akiknek szívük tiszta...”; „Boldogok a békeségre igyekezők...”

Sőt, az Úr Jézus még azt is mondta, hogy azok a boldogok, akiket üldöznek. Micsoda különbség van a mennyei szempontok és az elvilágiasodott nézőpont között! Olyan nagy a különbség, mint amilyen nagy a távolság ég és föld között.

Ellen White szerint a modern világ legnagyobb csodája akkor következik be, amikor egy lélek elfogadja Jézus Krisztust személyes Megváltójának; amikor a reménytelen ember megtalálja élete értelmét és megváltozik, jelleme pedig átalakul. Az Úr Jézus azt mondta Nikodémusnak, hogy az ilyen ember újjászületik. Számos bizonyoságtévést hallottunk erre vonatkozóan.

Boldogok... a női szolgálatot végzők

Testvérnőink, akik részt vállalnak a Női Szolgálat Osztály tevékenységében, megtapasztalhatják ezt a boldogságot. Íme, Nicoleta Neacșu testvérnőnk bizonyoságtétele, aki a bukaresti Labirint gyülekezetben a Női Szolgálat Osztály koordinátora:

„A havonta megejtett találkozásaink alatt próbáltunk hasznosakká válni. Valósággal elfelejtettük, hogy „szolgálatban” vagyunk, mivel annyira a segítségnyújtásra összpontosítottunk, és próbáltuk megmutatni a hölgyeknek, hogy másképp, jobban is lehet élni. Meghívtunk orvosokat, különböző témákat merítettünk ki, mindenkivel elbeszélgettünk, megbarátkoztunk velük, meghallgattuk a panaszait. Próbáltuk felfedezni Istent mindabban, amit tettünk. Tudtuk, hogy így járt el Üdvözítőnk is. De még tudtunk valamit. Azt, hogy ha teljes szívvel végzed a munkádat, akkor Isten megáld és vezérel.

Amikor a lelkész testvér feltette a kérdést, hogy szeretné-e valaki tanulmányozni a Bibliát, nagy örömünkre 12 személy iratkozott be a tanfolyamra. Mások pedig jární kezdtek az

istentiszteletekre. Elvetettük a magot, amit aztán Isten növeszt a gyümölcsstermesre. Barátságos lelkületünk és nyitottságunk által leromboltuk az előítéleteket. Nemrég egy hölgygel beszélgettem telefonon, és meghívtam a találkozókra. Hogy léte felől érdeklődtem. Remegő hangon mondta el, hogy régóta nem kérdezte meg senki sem, hogyan érzi magát. Elmondta, hogy ortodoxvallású, de azért jön közénk, mert nálunk olyas valamit talált, amit máshol nem: más embereket és más légkört. E szavak hallatán nem tehetünk mást, mint hálát adni Istennek azért, hogy Ő dolgozik az emberek szívében.”

A következő tapasztalatot a tárgoviszei (Bebania gyülekezet) Andreea Strâmbu, az „Önért hölgyem” elnevezésű program koordinátora osztotta meg velünk.

„Ezt a programot a városunkban lakó női személyeknek szántuk ajándékba nők napjára. Remek fogadtatásban részesült a terv, amely ötvözte a bibliai üzenetet az egészségügyi, pszichológiai, szépségápolási és táplálkozási tudnivalókkal, bemutatókkal. Az adatok mindenképpen sikerről árulkodnak: a szervezők csoportjához 35 női személy csatlakozott, és több mint 30 nem adventista személy vett részt estéről estére a találkozókra. Őket barátnőik, ismerőseik hívták meg, de kiosztottunk 2000 meghívót is. Március 8-án 100 kisebb ajándékot osztottunk a város utcáin a női személyeknek. Mindegyik ajándékhoz egy üzenetet is csatoltunk, mint például: „Mert úgy szeretted Isten a világot...”; „Mert értékes vagy az én szemem előtt...”; „Ímé, hamar eljövök és az én jutalmam velem van...”; stb.

Isten azonban nem számadatokban, hanem lelkekben méri egy munka sikerét. Felbecsülhetetlen értéket jelent számára egyetlen lélek is. És mivel egy-egy lélek megmentése érdekében sokszor meglepő módon dolgozik az Úr, a mi terünk és munkánk sok esetben csak egy eszköz.

Egy ilyen esetről szeretnék beszámolni. Egy hölgy és a lánya már jó ideje interneten hallgatta a prédikációkat, és így tanulmányozva győződött meg arról, hogy meg kell tartania a szombatot. Egyik nap a hölgy elmondta kolleganőjének, hogy keresi azt a gyülekezetet, ahol szombatot ünnepelnek. A munkatársa azonnal felvette a kapcsolatot egyik testvérnőnkkel, aki korábban meghívta őt az „Önért hölgyem” találkozókra. Ma ez a nő és a lánya Istent szolgálják gyülekezetünkben, és élő bizonyosságai annak, hogy Isten általunk is munkálkodik.

Továbbra is imádkozunk azokért a női személyekért, akik más projekteken, szemináriumokon is részt vettek, mint például: „Húsvét a lelkemben” vagy „A szülők iskolája”, stb.

Missziómunka a fehér területeken

A Prahova megyei Breazán különleges programot szerveztek a női személyek számára. A helyi „Ion Manolescu” kultúrotthonban gyűltek össze estéről estére a hölgyek – egy héten át –, hogy részt vegyenek a találkozókra. Az egészségügyi tanácsokat éppen úgy értékelték, mint az áhítat pillanatait. Azóta ez a hölgyek közötti rendszeres találkozót szervez a kultúrházban. Egy klubot alakítottak, amelynek a megnevezése: „Örök ifjúság”. Mivel Breazán nincs adventista gyülekezet, ezek a személyek a câmpinai gyülekezetben vesznek részt különböző rendezvényeken. Egy testvérpár, Sanda és Sabina minden szombaton részt vesz az istentiszteleteken is. Sanda gyerekei már beilleszkedtek a gyülekezet gyermekszombatiskolai osztályába is. Édesanyjuk pedig beiratkozott a keresztelendő csoportba, és eldöntötte, hogy szövetségre lép az Úrral. S bár egészségi gondokkal küzd, sosem hiányzik a gyülekezetből, pedig minden szombaton meg kell tennie a Breaza és Câmpina között levő távolságot. Ő az Úr mellett érzi magát a legjobban.

Ezek a személyek a zoltároshoz hasonlóan fontos felfedezésre jutottak: „Isten közelsége olyan jó nekem” (Zsolt 73:28). Tulajdonképpen ez egy kölcsönös boldogság, öröm. Csak egy boldog ember tehet boldoggá másokat. Ez valósággal ragályos itt nálunk. Láthatjuk ezt az Úr Jézus életében, aki azért élt, hogy másokat boldoggá tegyen. Aki saját boldogságát keresi, az egész életében boldogtalan lesz, mivel az önzés bűn. Ám csak a feddhetetlenek öröklik a boldogságot. ■

Liliana Radu igazgató,
Női Szolgálat Osztály,
Munténiai Egyház-
terület

Kit küldjek el?

„És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nekünk? Én pedig mondek: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!” (Ésa 6:8)

Kezdetben csak egy álom volt, amit nem igazán mertem valóra váltani. És milyen jól tudta ezt Isten! A megfelelő időben – épp akkor írtam nőtestvéreim számára a „*Bátor nők*” című beszédemet – én is megkaptam a hiányzó bátorságot. Isten tettekké változtatott egy gondolatot. Az első főzőtanfolyamot a craiovai Adventista Teológiai Líceum lány tanulóinak szerveztem. Feledhetetlen tapasztalat volt, amely által újabb lendületet kaptam, és meggyőződtem arról, hogy érdemes folytatni a munkát.

Aztán következett a Generál Konferencia programja, a „*Missziómunka a nagyvárosokban*”. Egyházközségünk legnagyobb városára, Craiovara vonatkozóan több missziós terv kínálkozott, ezek közé soroltattam a főzőtanfolyam is. Közel álltam ahhoz, hogy meghátráljak, ám eszembe jutott, hogy Isten jól ismeri ezt a tevékenységet, és hogy Ővele leküzdhetem az ismeretlentől való félelmemet.

Stratégia

A várost több könyvevangélista csapat járta házról házra, a segítségükkel készítettük el az érdeklődők adatbázisát. Az emberek elmondták, hogy részt vennének a városban szervezett klubok találkozóin. A főzőtanfolyamra 160 személy iratkozott be, amiből kezdetben kiválogattuk azt a 60 személyt, akik csak ezen a tanfolyamon szerettek volna részt venni. A találkozókat az Olténiai Egyházközség székhelyén, az ebédlőben szerveztük, annak ellenére, hogy némelyek előítélettel és fenntartással viszonyultak egyházközségünkhez.

Ó, hányszor megkérdeztem az Urat... ki fog Neked dolgozni? Testvérnőink annyira elfoglaltak a munkájukkal, családjukkal. Hát vannak még olyan emberek, akik áldoznak Rád is Uram?

Isten úgy válaszolt, mint ahogyan válaszolt Illésnek is. Amikor a tervet bemutattuk a gyülekezetben, 30 testvérnő vállalta a munkát. És rajtuk kívül meghívtuk még a megyében dolgozó lelkészek feleségeit is. Tehát adott volt a csapat. Már csak a szervezés maradt hátra. Legtöbb fejtörést az okozta, hogy miként kössünk barátságot ismeretlen emberekkel. Ha visszatekintek, megértem, hogy Isten lépésről-lépésre fedte fel előttünk akarátát. Türelemmel és bizalommal értjük meg azt az utat, amelyen Ő vezet.

Izgalom a színpalak mögött

Eleinte csak egy telefonszámokat tartalmazó hosszú lista volt a kezünkben, és persze az ötlet, de... félelem is a részletekre vonatkozóan. Mindenkinek meg volt a saját felelőssége. A csapatmunka révén egészítettük ki egymás tevékenységét, és tanultunk egymás tapasztalatából. Elhatároztuk, hogy a főzőtanfolyamot hetente egyszer szervezzük meg, és minden alkalommal

más-más témát érintünk, mint például: *reggeli; ebéd; vacsora; diéták; receptek; stb.* Munkatársaim mindig az adott témával kapcsolatosan díszítették ki a termet. A gyakorlatban is bemutatuk a recepteket, a terem közepén levő asztalra pedig kiállítottuk az elkészített ételeket.

Elbeszélgettünk a jelenlévőkkel, különböző versenyeket szerveztünk, hogy ezek által a résztvevők jobban elméjükbe véssék a hallottakat. Eközben egyre bővült a látogatóktól kapott e-mail címek jegyzéke, és így több ismertető anyagot, illetve meghívót tudtunk kézbesíteni.

Az első találkozóra a 60 meghívottból 17 személy jött el, majd a látogatók száma folyamatosan növekedett, míg el nem érte az 50 főt. Maguk a jelenlévők hívták meg ismerőseiket. A téli ünnepek idejére rövid szünetet tartottunk, és mindannyiunk meglepetésére, amikor újra kezdtük a találkozókat az érdeklődés nem csappant.

Lelki meglepetések

2013. március 1. 2. 8. és 9-én a főzőtanfolyamok helyett lelki gondozói ünnepeket tartottunk. Az egészségügyi témák szorosan kapcsolódtak a szemináriumokhoz, a szavalatokhoz, zenéhez, a keresztény könyvek bemutatójához, és a vegetáriánus ételkóstoláshoz. Boldogok voltunk, hogy a 90 férőhelyes terem egy adott pillanatban szűknek bizonyult. Hozzáértő személyek készítettek üdvözlőleveleket, és március 8-án megajándékoztuk a résztvevőket a Sola Scriptura ajándécsomagjával is.

Meglepett, hogy mennyire érdeklő az embereket az éneklés, hisz szívesen énekelték a választott, az édesanyjáról, de főleg a Teremtőről szóló himnuszunkat. Igényelték az ételrecepteket, mivel szerették volna megajándékozni ismerőseiket is. Az egyik hölgy lelkesen mesélte, hogy amikor a taxisofőr megkérdezte, hogy hova utazik, ő elmesélte, hogy miért is jön ide. A rövid beszélgetés során az autóvezető elmondta, hogy szívesen venne részt felesége és édesanyja is a tanfolyamokon, ezért a hölgy a táskájában levő összes ételreceptet a taxisofőrnek ajándékozta. Amikor elmesélte ezt a csoportban, a szervezők újabb receptes brosrát ajándékoztak neki, aminek nagyon örvendett. Mi pedig annak örültünk, hogy ő már misszionárius lett.

Vélemények

S habár némelyek kezdetben visszahúzódotak voltak, lassan kitérték szíveiket és elmondták,

hogy mindent megtesznek annak érdekében, hogy ne hiányozzanak egyetlen találkozóról sem. Egyik személy elmondta, hogy a találkozók számára nem csak egyszerűen a tanulás alkalmi, hanem azt is felfedezte, hogy mi lelki indítástól végezzük ezt a tevékenységet. Biztosítottam őt, hogy valóban így is van. Egy másik résztvevő azt nyilatkozta, hogy azért igyekezett részt venni az előadásokon, mert:

„önök olyan szerények, nincsenek kifejezve, nem viselnek ékszereket, és egyszerűségük olyan sokat jelent számomra.” Nem tudom elfelejteni azt a meghívást, amit intéztem egyik hölgyhöz – igaz kezdetben fenntartásokkal – akivel havonta találkozom munkahelyi elfoglaltság végett. Meglepett, hogy minden alkalommal jelen volt, és a márciusban tartott ünnepi alkalmakkor elhozta két munkatársnőjét is. Nemrég mondta el, hogy nagyon meghatóta az, amit itt látott és elhatározta, hogy eljön a gyülekezetbe is. S habár nem kerültek itt bemutatásra, sok más szép tapasztalatot szereztünk ebben a munkában. Isten a legtörekenyebb edényei által is tud munkálkodni.

Imádkozunk a tanfolyamon résztvevő női személyekért. Nekik továbbra is szükségük van érdekek nélküli szolgálatunkra. Sok drága lélek várja, hogy meghívjuk őket és mielőbb megismerhessék Istent.

„Befolyásunk köre, ha szűknek látszik is, tehetségünk, ha kicsi is, alkalmaink, ha ritkák is, tudásunk, ha korlátozott is, csodálatos dolgokat művelhetünk a saját otthonunk kínálta lehetőségek hűsége felhasználásával. Ha szívünket és otthonunkat kitérjük a mennyei életelvek befogadására, éltető hatalom közvetítőivé leszünk.” (Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 356. old.) ■

Marta Răducan
igazgató, Női Szolgálat
Osztály, Olténiai
Egyházterület

Ti vagytok a föld sója

Az Üdvözítő sok mindenre tanította tanítványait. Az egyik ilyen tanítást a Mt 5:13 versében találjuk leírva:

„Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek.”

A háziasszonyok jól tudják, hogy milyen fontos a só ahhoz, hogy az étel ízletes és tartós legyen. Ám tudnunk kell, hogy ez az elv érvényes lelki vonatkozásban is. Isten az Ő Fia által ízesíti meg életünket. Kiitta törvénytelenységünk keserű poharát, meghalt, hogy lefizesse bűneink zsoldját, de feltámadott a sírból, hogy megossa veled és velem a bűn feletti győzelem ízét. Szentlelke által szép, mennyei elvek szerinti életet élhetünk. Szeretnél te is ilyen életet élni?

Gyere edzeni!

Ha a földi természet „ízlelőbimbóira” hagyatkozol, akkor nem fogod megízlelni a felkínált lehetőséget. Jézus azonban készen áll arra, hogy megeddze ízlésedet, hogy felfedezhesd a lelked számára igazi táplálékot nyújtó életelveket. Csak annyi a teendő: mondd, hogy el akarod kezdeni az edzést és... kész.

A régi „gyorsétkezdei” étkezésed helyett – vagyis a sebtében elolvasott szöveg és imádkozás helyett – az Úr lány hangon fog felköltetni kora reggel, hogy felszolgálja neked az értékelésben, életerőben, ígéreteinek vitaminjában és tanácsainak ásványi anyagaiban gazdag reggelijét, ami elégségesnek bizonyul a napi kihívásokkal szemben. Csodálva nagylelkűségét, megnyitod szívedet és bevallod, hogy milyen jól érzed magad az Ő társaságában. És akkor láss csodát! Felajánlja, hogy elkísér a nap hátralevő részében. Ő, a világegyetem Királya mutatja az utat, amelyen járnod kell, ajkaidra pedig megfelelő szavakat ad a nemes célok elérése érdekében.

Amikor a próbák és nehézségek felhői árnyékolják be életedet, akkor Ő melletted áll és arra emlékeztet, hogy Ő a te Napod, majd felkínálja számodra a bőséges ebédet – a bátorítás előéte-

lét, a fehérjében gazdag bölcsességet és a tápláló hitet. Ezzel pedig tovább haladhatsz, hogy a délután folyamán teljes mértékben részesülhess áldásaiból.

Aztán, amikor elérkezik a vacsora ideje, meghív, hogy ülj Mellé, és fogyaszd el a pihenés ízletes teáját, nézz rá meleg tekintetére, miközben ezt kérdi tőled: „Nos, milyen volt az edzés?” És rájössz, hogy nem is tudnál másképpen élni, ezért dics- és hálaénekre fakadsz, és lelkesen fogadod, hogy minden nap folytatni fogod azt, amit elkezdted.

Ki a sótartóból!

Az igazi életörömet megérik a körülötted levők is. A megváltozott élet gyakorlatias bizonyítgatóvá válik a következő zsoltár: „Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki ő benne bíz” (Zsolt 34:9). Sok szív megnyílik az Úr előtt, és így oltalmat nyer a világ romlása elől. A jutalom pedig örökké tartó lesz.

Szeretnél a földet megízéztető só lenni?

Nem hiszem, hogy másra vágysz – arra, hogy ízet vesztes só legyél, aki csak névleges helyet foglal a gyülekezet sótartójában... Ez azt jelentené, hogy helytelenül mutatod be Istent, és ez sokkal rosszabb, mint hitetlennek lenni. Ráadásul, az ízet vesztes sót kidobják...

Ma van itt az ideje, hogy buzgón kérjük a Szentlelket, hogy szálljon ránk és ízesítse meg életünket a mennyország ízével. ■

Teodora Goran igazgató, Női Szolgálat Osztály, Román Unió

Énekpróba a mennyei kórusba

„És láték úgymint üvegtengert tűzzel elegyítve; és azokat, akik diadalmosok a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán, látám állani az üvegtenger mellett, akiknek kezében valának az Istennek hárfái. És énekelik vala Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Bárálynak énekét...” (Jel 15:2-3)

Mennyei zene

Bármennyire is próbálnánk elképzelni az égi zene szépségét, ünnepélyességét és magasztosságát, el kell ismernünk, hogy véges elménk nem foghatja fel a mennyei gyönyörűséget. A földön írt és énekelt szakrális, szépségében megható zene is csak árnyéka, gyenge előíze annak, amit majd az égi kórus fog megszólaltatni. Amikor az énekelt tapasztalatokat, a megmentő kegyelem megéneklését csodálják majd az angyalok, akkor minden üdvözült hangja egy olyan hatalmas kórusban egyesül, amelynek fenségéhez semmi sem fogható. Ennek értelmében, mostani éneklésünk énekpróbát jelent arra a nagy napra.

Ezen elvárások tudatában szeretnénk néhány tanácsot nyújtani a családon belüli, a gyülekezeti, a kulturális-lelki összejöveteleken gyakorolt énekléshez. Az alábbiakban szó lesz arról a zenei missziómunkáról, amit egy édesanya végezhet a családjában. A számos, ebből fakadó tényező mellett két irányvonalról esik szó: a zenei nevelés jótékony hatása a gyerekekre; és kicsinyeink hangképzése.

Egy tökéletes hangszer – az emberi hang

Az emberi hang nem csupán azért tökéletes hangszer, mert kiváló hangolási képességekkel rendelkezik; vagy azért, mert természetes adottság; és azért sem, mert egy adott személy kitűnő teljesítményeket érhet el hangjának képzése által, hanem azért tökéletes, mert mindenkinek ingyen adatott. Ezenfelül, ez a „beépített” hangszer közvetíti az éneklő személy lelkiállapotát és rezgésbe hozza a hallgatók szívét is.

Az édesanyáknak adatott a nagy lehetőség, hogy zene által erkölcsi és társadalmi értékekre neveljék gyermekeiket. Ha együtt énekelnek

velük, kicsinyeik megtanulják, hogy miként kell *meghallani és helyesen viszonyulni* minden egyes hangjegyhez, továbbá megtanulják az *alkalmazkodást és a tiszteletet*. A számos más előny mellett a gyerekekben zene által alakul ki a türelem, a kitartás és a helyes önértékelés is.

A halláskárosultakon kívül, minden ember énekelhet helyesen – természetesen rövidebb, vagy hosszabb gyakorlást követően. Mint minden tanulási tevékenység, a hangképzés is időigényes, türelmet és erős kitartást követel.

A hangszeres zene gyakorlása pedig mindezekhez jótékonyan adódik hozzá. Akár zenész lesz, akár nem az illető, az intellektuális képességek fejlesztése a pszichikai erő kifejtéssel karöltve megkérdőjelezhetetlen értékeket teremt. A gyerek zenei tehetsége a tanulásra fordított erőfeszítés és idő arányában jelenik meg és fejlődik. Ezt a tevékenységet a gyerek életkorához és képességeihez kell igazítani. A gyakorlás, a próba mindig legyen kellemes időtöltés, legyen konkrét végcélja *a családban* (a gyerek énekelje el a családi oltárnál azt, amit tanult), vagy *a közösségben* (koncertek, gyülekezeti zenés programok, stb.).

Jóllehet a zenei képzés időt, energiát és pénzt is követel, hosszú távon azonban legnagyobb hozadéka az, hogy a gyermekeket Isten mellett neveljük fel, elméjükbe és szívükbe olyan értékes magvakat hintsünk, amelyek majd egyszer drága gyümölcsöt fognak teremni. És akkor majd, azon a napon, a megváltottak kórusában ott fognak énekelni melletted a gyermekeid is. ■

Mihai Bejinariu
a zenetudományok
doktora, a „Ștefan
Demetrescu” Adventista
Teológiai Líceum
tanára, valamint
a bukaresti Zenei
Egyetem tanársegédje.

Mit szeretnének valójában az adventista ifjak?

Impact Románia – az ifjak válasza

Egyesek szerint egyházunk ifjabb nemzedékét nem érdekli annyira a hit, mint elődeiket.

Milyen gondolatok kerítenek hatalmukba látva azt, hogy a fiatalok unatkoznak a gyülekezetben az igehirdetések alatt, vagy a missziómunkában? Ha látjátok, hogy egyre ritkábban látogatják az istentiszteleteket, vagy akár el is hagyják az egyházat? Azért keressük a választ, mert gyakran találkozunk ezzel a jelenséggel.

Számos választ találhatunk, ám ha nem tudjuk, hogy mi van sokuk szívében, a valódi okot nem fogjuk megtalálni. Vajon már nem érdekli őket Isten szerető jelleme, az Ige, amelynek még mindig nagy ereje van? Az Adventista Egyház történelme bizonyítja, hogy Isten ifjak által indította útjára ezt a mozgalmat – tehát ők magasztos és nemes célért szeretnének élni.

Általában azt gondoljuk róluk, hogy lelki szórakozásra vágnak, hogy az Ige egyszerű üzenete már nem fontos számukra, mivel idejét múlta, hagyományörző és kultúrafüggő, és hogy szükség van új módszerek „feltalálására”, amelyek által „könnyebben elsajátítható a modern észjárás”. És miközben mindezek rövidtávon eredményesnek tűnhetnek – hiszen még néhány hónapig a gyülekezeti épületben tudják tartani az ifjakat –, hajlunk arra, hogy ne vegyük észre az igazi eredményeket. Vannak barátaim, akik átérték ezt a tapasztalatot, és aminek az

lett a következménye, hogy később beteljesületlenül lélekkel és az egyházzal szembeni fenntartásokkal távoztak.

Legnagyobb szükségük – a Megváltó

És Őt semmi sem helyettesítheti. S habár a látszat az ellenkezőjét igazolja, az ifjak mégis áhítják Isten elhívását életükre vonatkozóan.

Ki hiszi még azt, hogy a mai – olyan érdektelennek tűnő – fiatalokban ott rejtőzik egy Péter, egy János, egy Illés, egy Debora? Sok esetben az ifjak nem emelkednek azon szintnél magasabbra, mint amit elvárnak tőlük, de ha magasztos elhívást kapnak, akkor mindent megtesznek annak megvalósítása érdekében.

Ha érzik, hogy az egyháznak szüksége van rájuk és segítségükre, és hogy fontos szerepük van Isten tervében, valós okot találnak az egyházban maradáshoz. Ők egy ügyért szeretnének élni és meghalni. És nem létezik jobb, mint Isten műve. A valóságban várják az alkalmat, hogy lemondhassanak mindenről az Úrért, ahogyan Krisztus is lemondott mindenről érettük. Mindenben a tökéletes kihívást keresik. És szeretnének hasznossá válni Isten szolgálatában. Mindezek akkor következnek be, ha megértik az Úr áldozatát.

Amikor komolyan vesszük és megfelelően ösztönözzük az ifjakat, akkor képesek lesznek a lelki áldozatvállalásra, ám nagyon csalódottak olyankor, amikor keveset várunk el tőlük. Szeretnének valami különlegeset tenni, válaszként Isten szeretetére.

A fiatalok kezdeményezése – Impact Románia

Az Impact Románia projekt – anélkül, hogy az ifjak gondjaira egyedüli megoldásnak tartanánk, hiszen ez inkább csak egy olyan kezdeményezés, amely más ifjúsági tevékenységgel együtt támogatja az egyházat – számomra, mai fiatal számára néhány válasszal szolgált.

IMPACT
românia

Az Unióval karöltve olyan fiatalok indították útjára, akik egyházunk különböző ügyosztályai keretén belül tevékenykednek. Az Impact Románia egy platform, amely egyesíti a különböző ügyosztályokat annak érdekében, hogy az ifjak megtalálják Krisztust, és hogy részt vállaljanak a külső és belső missziómunkában.

A résztvevők szempontjából az Impact Románia több mint egy projekt: egy ifjúsági, adventista missziós mozgalom, amely elősegítheti a megújulást.

Ha nincs egyedül, az ifjú könnyebben járja az Isten által meghatározott utat, ha olyan baráti társaságban haladhat, amely ugyanazt a célt követi és ugyanolyan látásmóddal rendelkezik. Ennek érdekében az *Impact Románia* olyan támogatói, baráti társaság szeretne lenni, amely segíthet abban, hogy növekedj Krisztussal való kapcsolatodban, függetlenül attól, hogy milyen helyzetben vagy, és érzed-e vagy sem az Ő elfogadását. Valósággal ragályos az, ahogyan az ifjak szenvedélyesen elmélyülnek a Biblia tanulmányozásában, a buzgó imaéletben; ahogyan bátorsággal megosszák másokkal is Barátjuk, az Üdvözítő üzenetét.

Ezen ifjúsági mozgalom mögött ihletett látomás áll, amelyben bemutatott a hármass angyal üzenetet az egész világnak hirdető ifjak hadserege,¹ hiszen üzenetük a megfeszített, feltámadott és nemsokára visszatérő Krisztusról szól.

Az Impact projekt

Az *Impact Románia* tevékenységének alapja az a biblikus életfilozófia, mely szerint minden fiatal egy misszionárius, akinek célja jellemben hasonlónak válni Üdvözítőjéhez. A kiképzést a legjobb szónokok végzik – helyi és nemzetközi evangélisták – így a hangsúly az ifjak személyes fejlődésére tevődik.

Az Úrnak egyedi felhívása van mindegyikünk számára. Misszionáriusokra van szükség, akik ügyvéd, tanár, lakatos, orvos, programozó, mérnök vagy építészként tevékenykedjenek. Isten műve legyen a legfontosabb számunkra.

Az *Impact* projekt célja, hogy kezdve az ösztönző kongresszussal, a missziós kiképzés majd a belföldi vagy akár külföldi missziós tevékenységekig felkészítse az ifjakat arra, hogy az előttük álló életben a lelkek megmentésére összpontosítsanak.

1. „A munkások helyesen kiképzett és jól felszerelt serege milyen hamar elvihetné a megfeszített, a feltámadott és a nemsokára eljövendő Megváltó üzenetét az egész világra!” (Ellen White, *Előtted az élet*, 271. old.)

Az első lépést már megtettük

E látásmódtól vezérelve tartottuk meg az *Impact Románia* első kongresszusát, 2013. május 7. és 12. között Cernicán, az Adventista Teológiai Intézetben. A találkozóra, amelynek jelmondata, a „Mi vagyunk az a nemzedék” volt, ifjak és ifjúságvezetők jöttek el az ország minden tájáról. Szombaton a résztvevők száma meghaladta a 400 főt.

© Christian Hjortland

Milyen hatása volt az erőteljes, Krisztusra összpontosító biblia üzenetnek, az imaalkalmaknak és az evangelizációs programnak, ami végül a „terepen”, az emberekkel való kapcsolattartásban teljesedett ki?

Miután az „Élet+Egészség” folyóirat különkiadását ajándékozták a járókelőknek, és sokukat beírták a bukaresti Adventista Egészségügyi Központ által szervezett egészség-klub találkozóra, az ifjak arra a következtetésre jutottak: „még több missziómunkát akarunk végezni”.

Az Ige erejével való találkozás következményei meglátszódtak a jelenlevők életében is, hiszen többen döntöttek a keresztség mellett és sokan szentelték oda életüket a szolgálatra Krisztusért. Megváltozott ifjakat láttam, ők töltötték meg az imaórák helyét adó termet, ami kicsinek bizonyult. A találkozó ideje alatt hallottam, hogy egymásnak lelkesen mesélnek missziós terveikről. Az Igének hatása volt!

Ám az *Impact* nem fejeződött be, hiszen csak most kezdődött el. Várja, hogy újabb fiatalok és ifjúságvezetők csatlakozzanak az Úr hadseregéhez. Következik egy missziós kiszállás Nagyszebenbe – tíz napos kiképzés és missziómunka. Ha szeretnél te is az *Impact* csapatához csatlakozni, akkor keress fel a www.impactinromania.org honlapot.

A fenti sorokkal szeretnénk megköszönni Istennek és az egyháznak is azt, amit az ifjakért tesz. ■

Ionescu George Alin, az *Impact Románia* kezdeményező csoportjának tagja.

A modern kommunikáció kihívásai és a személyes kommunikáció előnyei

A Brassó megyei Méhkerthen tartották meg az Országos Kommunikációs Értekezletet, ahol a kommunikációs osztály igazgatói, felelősei, sajtóban dolgozó szakemberek, lelkesek és az Adventista Egyház nemzetközi hírnévű szakértői értekeztek arról a kihívásról, amit a technológiai változásokhoz való alkalmazkodás és a jó kommunikációra való törekvés állít elénk.

Kirsten Oster-Lundqvist, a Dél-Angliai Egyházterület Kommunikációs és Média Osztályának igazgatója kijelentette: „Az új nemzedék számára, ha nem vagy az interneten, akkor nem is létezel.” A világháló a legfontosabb információforrássá vált. Ma, ebben az elvilágiasodott társadalomban sokkal könnyebb internet segítségével meghívni valakit egy rendezvényre, és az illető nem fogja tolnakodásnak venni a meghívást. Aztán a meghívott személy újabb ismerőseit hívhatja meg, akik a maguk során eldöntik, hogy részt vesznek, vagy nem a rendezvényen, annak függvényében, hogy „még ki lesz ott?”

Hasonló módon vélekedett Nelu Burcea, a romániai Adventista Egyház Kommunikációs Osztályának igazgatója is: „Habár bizonyos életkorú emberek a hagyományos kommunikációs eszközöket részesítik előnyben, az ifjak nagy része teljesen más forrásból tájékozódik, és másképp tölti a szabadidejét is. Így, a hagyományos eszközöket használva egyszerűen nem tudunk hatékonyan kommunikálni ezzel a nagyon fontos célcsoporttal. Ezért tehát, továbbra is támogatnunk kell az internetes evangelizációt.”

Corrado Cozzi, az Inter-Európai Divízió Kommunikációs Osztályának igazgatója két témát érintett. Egyfelől hangsúlyozta, hogy amikor hallgatóságot szólítunk meg, akkor kifele kell fordulnunk, megfelelő kifejezéseket kell használnunk és kerülnünk kell a zsargont; másfelől pedig beszélt arról, hogy a kommunikációs felelős általában nem tudja, hogy mi is a feladata, szerepe. „A szolgálatban néha nem is értjük igazán, hogy mit végez Isten egyik vagy másik szol-

gája, máskor pedig nem értjük azt sem, amit mi végzünk. Időt kell szakítani arra, hogy megértsük a missziómunka összes vetületét, hogy egy irányba haladhassunk a Krisztustól kapott küldetésünk teljesítésére törekedve.”

Ugyanerre utalt Nelu Burcea is, amikor elismerte, hogy bizonyos – történelmi vagy kulturális – okoknál fogva nehézségeink adódnak a kommunikáció szerepének megértésében. Megemlítette, annak ellenére, hogy határozott lépéseket fogantatosítottak, még sokan nem értik a helyi felelős szerepét és feladatait, sőt fenntartások és félelmek is felmerülnek az új technológiák alkalmazásával szemben.

A kommunikációra és a mások iránti érdeklődésre utalva Williams Costa Jr., a Generál Konferencia Kommunikációs Osztályának igazgatója beszélt a világszéles egyház tagjai számára kevésbé kellemes tényekről is: „Ha egy családtag eltűnik, az egész család keresni kezdi, ám ha az egyház családjának egyik tagja tűnik el, senki sem keresi őt. 1950 és 2000 között 24 millióan csatlakoztak egyházunkhoz, eközben azonban 7 millió személy hagyta el az egyházat.” Costa testvér szerint a megoldás az emberekkel való személyes kommunikálás. „S habár számos kommunikációs eszköz áll rendelkezésünkre, mégis a személyes kapcsolattartás a leghatékonyabb módszer, mivel így sokkal több mindent közölhetünk, mint írott üzenet, vagy telefonhívás által. A kommunikáció 85%-át a testbeszéd teszi ki, ám ez teljesen elvesztődik a modern kommunikációs eszközök használata közben.”

A találkozó végén William Costa Jr. méltatta a romániai Kommunikációs Osztály tevékenységét, amely törekszik hű képet alkotni a Heted-napi Adventista Egyházzal a társadalomban. Továbbá értékelte az Adventista Médiaközpont tevékenységét is, amely az adventista értékeket, valamint az Üdvözítő által rábízott reménység üzenetét közvetíti a romániai közönségnek. ■

Forrás: *Adventista Info*, 622/2013. május 17.

Vélekedések a húsvét ünnepével kapcsolatosan

Mi is a húsvét története és honnan származik ez az ünnep?

Húsvétkor a katolikusok, ortodoxok és protestánsok Jézus feltámadását ünneplik. A feltámadás minden bizonnyal nagy jelentőséggel bírt az apostoli egyházban, mivel gyakran fellelhető az apostolok evangéliumi üzeneteiben, mint ahogyan megfigyelhető az Apostolok cselekedete könyvében is. Ám mégsem találjuk meg az esemény részletes leírását, csupán annyit, hogy a feltámadás a hét első napján történt. Egyetlen ajánlás sem hangzik el arra vonatkozóan, hogy a feltámadás napját meg kellene ünnepelni, szentelni. A Bibliában csak egy szent nap van megemlítve – a szombat. Ezt maga Isten alapította a teremtés folyamatának részeként, és sosem szüntette meg. Ennek értelmében mi csak a szombatot tartjuk szent napnak.

Figyelemre méltó, hogy az apostoli egyház sosem tulajdonított olyan jelentőséget Krisztus születésének és feltámadásának, mint ahogy azt ma tapasztaljuk. Az első keresztények e napok egyikét sem ünnepelték. Aztán a III. illetve IV. században a keresztény egyházak vitázni kezdtek arról, hogy melyik nap kell megtartani a húsvét ünnepét.

A római-katolikusok számára a niceai zsinat (Kr. u. 325) egy felemás határozatot hozott, miszerint meg kell tartani ezt a napot, ám az mégsem lehet az igazi feltámadás ünnepe. A mai gyakorlatoknak megfelelően a húsvét mindig vasárnapra esik, ám a pontos időpont négy hétvége – március 22. és április 25. – között váltakozik. A keleti keresztények egészen más rendszert választottak, amelynek értelmében az ortodox húsvét eltérő időpontra tevődik a katolikus és a protestáns ünnepekhez képest. Az első keresztények nem ünnepelték meg Krisztus feltámadását. És habár Jézus feltámadása egy nagy jelentőséggel bíró történelmi esemény, nincs olyan bibliai utalás, amely ünnepnappá nyilvánítaná. A jelenlegi állapot a későbbi keresztény történelemben

alakult ki. Az adventisták ezért nem tartják meg a húsvét ünnepét úgy, mint más egyházak. Érdeklünk az, hogy visszatérjünk az első keresztény egyház hitéhez és gyakorlatához.

Mindezek mellett azonban olyan társadalomban élünk, amely megünnepli a húsvétot. Ez az ünnep – a karácsonyhoz hasonlóan – egyre inkább az eseményben rejlő üzleti lehetőségek fele hajlik el. A húsvét ünnepéhez úgy tartozik hozzá például a ruházat, mint karácsonyhoz a játékok.

Egyetlen bibliai utalás sincs arra vonatkozóan, hogy vallásos ünnepként kellene megtartani a húsvétot. Ám egyes országokban ilyenkor az emberek fogékonyabbak a bibliai igazságok iránt. Ezáltal alkalom adódik arra, hogy a teljes krisztusi üzenet sikeresen eljusson az emberekhez. Húsvétkor evangélizációs kampányok szervezhetők anélkül, hogy különösebb vallásos jelentőséget tulajdonítanánk magának a napnak. Ha alkalmunk adódik hirdetni Krisztus üzenetét, akkor tegyük azt meg a bibliai igazságok kompromittálása nélkül. Ehhez azonban meg kell fogadnunk az Ő tanácsát, miszerint, legyünk „okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.” ■

George W. Reid, a Bibliakutató Intézet volt igazgatója

Missziómunka Moldova Köztársaságban

Az Adventista Teológiai Intézetet Népszerűsítő Osztály

Kéteztizenhárom február 1. és 17. között, Benjamin Stan lelkész vezetésével az Adventista Teológiai Intézet 9 hallgatója 19 bibliai előadást tartott Moldova Köztársaságban. Az esemény az Adventista Teológiai Intézet és a Moldova Köztársaságbeli Adventista Unió

együttműködése révén, valamint a *Quiet Hour* és *Share Him* szervezetek támogatásával jöhetett létre. E két utóbbi szervezet számos országban támogat hasonló programot.

Ez a tapasztalat arra nyújt lehetőséget, hogy a hallgatók tisztábban megértsék a világszéles missziómunkát, és felkészüljenek a rájuk váró feladatokra.

Az alábbiakban a diákok és az Adventista Teológiai Intézet lelkészének a program befejezése utáni benyomásait közöljük.

Robinson Dan – teológiai hallgató a mesteri fokozaton

Az, hogy részt vehettem a moldovai *Share Him* programon, meghatározó tapasztalat volt. Ez volt az első alkalom, hogy bibliai előadássorozatot tartottam. Kellemes meglepetés volt az ottani emberekkel való találkozás (Buțeni), jelenlétük a gyülekezetben, és nyitottságuk. Legnagyobb örömömre szolgált az, ahogyan támogattak, és embereket hívtak a sorozatra.

Nagyon sokat tanultam az ottani emberek kultúrájáról és az evangélium hirdetésére vonatkozó terveikről. Engem különösen meghatott a Biblia tanulmányozása iránti érdeklődésük.

Abel Havresciuc – II. éves teológiai hallgató

Számomra ez volt az első alkalom, hogy ilyen projekt része lehettem, és nagyon megható

tapasztalatokban volt ott részem (Bozieni). Gyönyörű dolog elvinni a reménység üzenetét, mert azt hiszem, e szó fejezi ki legjobban az ott megtartott előadássorozat lényegét.

Elcsodálkoztam azon, hogy a vendégek estéről estére eljöttek és érdekelte őket az igehirdetés. Látogatásaim során nagyon megható volt felfedezni az ottani emberek hithűségét. Tetszik az, ahogyan az életben alkalmazzák a Biblia tanításait.

Rájöttem, Isten eszközként használt fel, hogy általam az ottani emberek elfogadhassák az örök evangélium üzenetét.

Vlad Brăgaru – IV. éves teológiai hallgató

Engem leginkább az érintet meg, ahogyan Isten dolgozott, hogy egy csapattá formáljon bennünket. Az előadások után minden este összegyűltünk és megosztottuk egymással tapasztalatainkat. Bátorítottuk egymást és imádkoztunk a vendégekért, de főleg azokért, akik kérték, hogy imádkozzunk értük, mert nehéz helyzetben vannak.

Én onnan származom, ezért Moldova Köztársaság az otthonom, ezért számomra, és amikor megtudtam, hogy oda utazom bibliai előadássorozatot tartani, hálát adtam Istennek, hogy megadatott számomra az a lehetőség, hogy szülőházámban hirdethetem az evangéliumot (Hîncești).

Andrei Daniel – IV. éves teológiai hallgató

Már az elején éreztem, hogy különleges tapasztalatban lesz részem. Meg voltam győződve, hogy más emberként térek vissza erről a misszióútról. És úgy is történt. S bár voltak olyan pillanatok is, amikor el voltam csüggedve, Isten erőt adott és tovább tudtam menni. Noha kezdetben még üres székek is voltak a teremben, csodálatos volt az, hogy a végén még álltak is, olyan sokan jöttek el hallgatni az Igét. (Ialoveni).

Alin Căținean – IV. éves teológiai hallgató

Elmondhatom, hogy a Ghidighici helységben tartott előadássorozat nagyon fontos pillanata volt életemnek még akkor is, ha néha nehéz helyzetbe kerültem. Egyik este néhány személy hógolyókkal dobálta meg az ablakokat. Másik este letépték a plakátjainkat és hatalmas zajt csaptak. Ám ezek az esetek még több erőt adtak tovább menni és elvégezni az elkezdett munkát.

Vasile Borz – IV. éves teológiai hallgató

Ebben az evangélizációs kampányban az volt az egyetlen dolog, ami elégedetlenséggel töltött el, hogy nem készültem fel kellőképpen arra a munkára, amit Isten rám bízott. Ennek ellenére tanúja lehettem Isten különleges áldásainak, hiszen méltatlanságom ellenére is felhasznált engem.

S habár csupán 20 tagú az a gyülekezet (Cosțești), ahol Isten Igéjét hirdettem, minden este voltak látogatók. Az utolsó este ért a legnagyobb meglepetés, amikor 11 személy fejezte ki óhaját, hogy szeretne szövetséget kötni az Úrral.

Costel Gogoneață – teológiai hallgató a mesteri fokozaton

Orhei városban dolgoztam, ami számomra két hét intenzív szolgálatot jelentett. Megtanultunk kapcsolatot teremteni ismeretlen emberekkel, egy más kultúrával – még akkor is, ha egy olyan országról van szó, amely valamikor Romániához tartozott.

Megtanultam, hogy szavaink, beszédünk mellett nagyon fontos mások meghallgatása. E munka során a meghallgatás leckéjét tanultam meg.

Iulian Condrachi – teológiai hallgató a mesteri fokozaton

Számomra sok kihívást jelentett ez a munka. Elsősorban azért, mert ez volt az első evan-

gelizációs sorozat, amit tartottam. Másodsorban pedig az, hogy az első este láttam új arcokat nem láttam viszont a következő alkalmakkor. Ezért számos kérdést fogalmaztam meg magamban a bibliai üzenet bemutatásával kapcsolatosan. Harmadsorban, azon gondolkodtam, hogy miként mutathatnám be úgy az üzenetemet, hogy valóban meggyőző legyen és az emberek a kényszerítés érzete nélkül dönthessenek Krisztus mellett. Ezen felül azzal az elhatározással tértem haza, hogy megtanulom úgy bemutatni Isten Igéjét, hogy az legyen vonzó és egyben meggyőző is. Én Logănești helységben dolgoztam.

Daniel Constantin – teológiai hallgató a mesteri fokozaton

A Molești helységben végzett munka kifejezetten kellemes tapasztalat volt számomra. Elsősorban azért, mert láttam, hogy az emberek nem csak Romániában, hanem máshol is meleg szeretettel fogadnak. Továbbá azért, mert nagyon sok látogató jött el estéről estére az igehirdetésre. A helyi lelkész és a gyülekezeti tagok azt mondták, hogy az első este után csökkenni fog a látogatók száma, ám ennek ellenére fokozatosan növekedett. Nagyon boldog voltam és hálát adtam ezért az Úrnak.

Benjamin Stan – az Adventista Teológiai Intézet lelkésze

Kiválóan teljesítettek a projektben részt vevő diákok. Pozitív visszajelzéseket kaptunk a gyülekezetektől, ahol dolgoztak, ráadásul nagyon szép tapasztalatokkal gazdagodhattak. Természetesen voltak elbátortalanító pillanatok is, amelyek annak köszönhetőek, hogy egyesek első alkalommal vettek részt ilyen tevékenységben, ám most már mindegyikük nemzetközi evangélistának vallhatja magát. Összegezve, 9,50-nel, vagy akár 10-essel is osztályozhatnám az ottani tevékenységet. Hiszem, hogy hasznos volt számukra ez a tapasztalat, és megtanultak csapatban dolgozni. Hálásak vagyunk Istennek, hogy felkínálta számunkra ezt a lehetőséget. (Benjamin Stan testvér Ivancova Nouă helységben tartott előadássorozatot). ■

Keresztségek a kommunista megszorítások idején

A kommunista rezsim a keresztséget „prozelita” tevékenységnek tartotta. Törvényesen azonban a keresztségeket nem lehetett betiltani. Ez azt jelentette volna, hogy a Vallásügyi Minisztérium hivatalosan elismeri azokat az intézkedéseket, amelyek az egyház felszámolásához vezetnek.

A keresztségek számának korlátozása

Am számos olyan intézkedést foganatosítottak, amelyek korlátozták a keresztségi istentiszteleteket és csökkentették a látogatókra gyakorolt befolyását. Első lépésként, a **más valláshoz csatlakozás törvényes bizonyítékainak hiányában tilos volt a keresztség.**

Bürokratikus nehézségekbe ütköztek azok, akik szerettek volna más egyházhoz csatlakozni, mivel az érintett intézmény (egyház, néptanács) általában azzal érvelt, hogy ilyen igazolvány kiadására nincs felhatalmazva. Ennek következtében számos hívő – a hosszú várakozási időt követően – közvetlenül a Vallásügyi Minisztériumhoz fordult helyzete tisztázása végett, ám így sem járt sikerrel.

1960 májusában betiltották a más felekezethez tartozó személyek megkeresztelését.¹ Ezt azzal magyarázták, hogy ezek a prozelita megnyilvánulások feszültséget keltenek az egyházak között. Még akkor is megtagadták a keresztségek engedélyezését, ha a keresztelendők adventista családból származtak és már felnőtt korúak vol-

tak.² A hatóságok célja a keresztségek elhalasztása volt a lehető leghosszabb ideig még abban az esetben is, ha a kérelem megfelelt minden előírásnak. Mihai Ionescu lelkész egy értekezleten kijelentette: „Vannak közöttünk személyek, akik évek óta arra várnak, hogy egyházunk tagjai lehessenek, ám a megbízott elvtársak nem engedélyezik a keresztségüket.” Hasonlóképpen nyilatkozott a târgu-jiui Rădoi lelkész is: „Vannak olyanok, akik hat-hét éve várnak, de a megbízott nem engedélyezte, hogy a tagjaink közé fogadjuk őket.”³

Sőt azzal is megpróbálkoztak, hogy visszamenőleg semmissé nyilvánítsák adventista fiatalok keresztségét azzal az indoklással, hogy születésük idején a szülők ortodoxvallásúak voltak. Az így törvénytelennek megítélt keresztségek semmissé nyilvánítása mellett felvetették a keresztségeket végző lelkészek igazolványának a visszavonását is, továbbá, ha a „törvénytelen” keresztségek visszavonását követően a gyülekezeti taglétszám 20 alá csökkent, akkor bevonják a gyülekezet működési engedélyét is.

E megszorítások betartásának biztosítása végett a lelkész a vallásügyi felügyelőnek kellett előterjesznie a keresztségre ajánlott személyek listáját.

A listának tartalmaznia kellett a keresztelendő személyes adatait, beleértve a foglalkozását is, hogy értesíteni lehessen a munkaadóját, hogy próbálja megakadályozni a keresztséget, szükség esetén fenyegetve a keresztségre készülő személyt a munkahely elvesztésével is. **Betiltották a folyókban megtartandó keresztségeket.** Ez alól kivételt csak azok az esetek képeztek, amikor a gyülekezetnek nem volt keresztelő medencéje és a közelben sem volt más gyülekezet. Am minden esetben tilos volt **nagyszámú közönség előtt keresztelni.**⁴ Volt időszak, amikor a keresztsé-

1. Arhiva Secretariatului de Stat pentru Culte (ASSC), 109/1963 dosszié, 3. köt., 304. old.

2. U.o. 640/1973. május 30.

3. Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (ACNSAS), jelentés, 1798 dosszié, 1. köt., 196. old.

4. ASSC, 94/1951 dosszié, 5. köt., 8. old.

gen csak a keresztelendő személy családtagjai és közeli rokonai vehettek részt.

Sokakat elégedetlenséggel töltött el a „köz-pontból” érkező „ajánlás” – az egyház vezetősége arra kényszerült, hogy kijelentse: „a keresztség minden hívő személyes ügye, ezért ilyenkor nincs helye a nagy ünnepségeknek”⁵. Megtiltották továbbá a kórusok és fúvószenekarok szolgálátát keresztségek és közösségi megnyilvánulások alkalmával.

Az is megtörtént, hogy a már kiadott miniszteriumi engedélyeket közvetlenül a keresztség előtt visszavonták.⁶ Ez történt például 1959. július 4-én, a bukaresti Labirint gyülekezetben, ahol 64 keresztelendőből, 6 kiválasztott személy készült a keresztségre. Az istentisztelet előtt negyed órával jött az értesítés, hogy nem tarthatják meg a keresztséget. Ez felháborodást keltett a tagok között. Egy testvérnő, Neacșu Ioana így szólt az összegyűltekhöz: „Testvéreim, védjük meg hitünket, semmiképp se vessük alá magunkat a hatóságoknak, mert kezdődik az üldözés. Ezt a keresztséget a hatóságok állították le.” Felolvasta az Alkotmány 84. cikkelyét, majd így folytatta: „Gyávák a testvérek, mivel lemondtak egyházunk számos jogáról. Ők nem a szabadságot védik. Ne kövessük példájukat. Keljünk fel mi tagok, és ne hagyjuk magunkat.” Rövid időn belül a helyszínre érkezett Ion Roadeanu, az ügyosztályi megbízott, hogy lecsendesítse az embereket.

Így hát egyetlen megoldás a keresztségek titokban, illegálisan való megejtése maradt.⁷

Titkos keresztségek

A vallásügyi megbízottak próbáltak tudomást szerezni minden titkos keresztségről és az azt végző lelkész kilétéről, ám vizsgálódásaik legtöbb esetben sikertelenek voltak. A kihallgatott személyek nagy része azt nyilatkozta, hogy nem ismerik annak a nevét, aki megkeresztelte őket, vagy egyszerűen nem mondhatják el. A hatóságok félrevezetésére főleg a baptisták alkalmaztak többféle módszert. Keresztség előtt elterjesztették a hírt, miszerint valakik már megkeresztelkedtek, vagy hogy mikorra van kitűzve a keresztség időpontja. A vallásügyi megbízott azonnal vizsgálódni kezdett, ám rövid időn belül megállapította, hogy vaklárma volt. Aztán, amikor lecsendesedtek a dolgok, megtartották

a keresztséget. Néha addig terjesztették az álhíreket, amíg már senki sem figyelt rájuk.

A számos megszorítás és szigorú büntetés ellenére sem lehetett teljesen betiltani a keresztségeket, hiszen ez a szertartás az egyház fontos lételeme. A '70-es évek végéig tartó megszorítások ideje alatt számos, a hatóságok által „törvénytelennek” tartott keresztség volt megtartva. Ezekre általában éjszaka,⁸ magánháznál, vagy félreeső helyeken, szűkebb körben került sor. Az egyház vezetőit felszólították, hogy akadályozzák meg az ilyen keresztségeket és büntessék meg a jelen levő lelkészeket.⁹

Az egyre több keresztségre úgy próbáltak véget vetni, hogy a Büntető Törvénykönyvbe egy új cikkelyt iktattak be: a **törvénytelen megtérés büntetését**. A Büntető Törvénykönyv 309. cikke kimondta: „Törvénytelen megtérés büntetését követi el az a személy, aki hívei soraiba befogad és beír más vallásfelekezethez tartozó személyt anélkül, hogy eleget tenne a más vallásfelekezethez való csatlakozást szabályozó törvényes előírásoknak. Ez a kihágás börtönbüntetéssel sújtandó.”

Számos esetben visszavonták a lelkészek igazolványát, mert „illegálisan” kereszteltek.¹⁰ Hasonlóképpen vonták be némely gyülekezet működés engedélyét is.¹¹

Többször megtörtént, hogy ilyen esetekben nem a lelkészek kereszteltek, hanem a presbiterek, hiszen őket nem lehetett megbüntetni, csak esetleg figyelmeztetni, vagy leváltani a presbiteri szolgálatból. *Ilyen volt a bukaresti Ștefan Popa testvér esete is, akinek visszavonták presbiteri megbízó levelét, és a Szekuritáté is kihallgatta őt az általa megtartott keresztelesek miatt. Ez a bátor presbiter anyagi támogatást nyújtott számos olyan lelkésznek, aki elveszítette az állását.*

A hatóságoknak el kellett ismerniük, hogy a megszorítások ellenére sem lehetett megszüntetni a keresztségeket. A keresztséget végző személyek óriási kockázatot vállaltak. De még a vezetőség érvei sem tudták megakadályozni az éjszakai, titkos keresztségek folytatását. Egy ilyen érv volt ez is: „A keresztség bizonyágtéves Isten és emberek előtt. A titkos keresztségek esetében azonban, hogyan lehetne bizonyágot tenni az emberek előtt?”¹² Ám ilyen helyzetekben is megtörtént a bizonyágtéves. Ezek a hit és a bátorság erőteljes bizonyágtévesei voltak. ■

8. U.o. 109/1963 dosszié, 1, 98. köt., 148. old.

9. U.o. 14/1970 dosszié, 7. köt., 9. old.

10. U.o. 95/1953 dosszié, 3. köt., 10. old.

11. U.o. 94/1963 dosszié, 13a. köt., 3–4. old.

12. U.o. 109/1963 dosszié, 1. köt., 148. old.

Gheorghe Modoran az Adventista Teológiai Intézet egyháztörténet tanára.

5. U.o. 93/1960 dosszié, 13/1 köt., 38. old.

6. ACNSAS, jelentés, 1798 dosszié, 1. köt., 405. old.

7. ASSC 14/6/1975 dosszié, 1. köt., 17. old.

Krisztus katonái sorakozzatok!

Valdens Diák 2013

Az ideai tervről és a beiratkozással kapcsolatos tudnivalókról tájékozódhatsz a www.studentvaldenz.ro honlapon.

Szemléletváltás

Be kell vallanom, hogy kételyeim voltak, amikor először hallottam erről a projektről. Kissé túlzottan tartottam a résztvevők benyomásait, és nem tudtam elképzelni magam ebbe a munkába (könyvevangelizálás és orvosi missziómunka), továbbá úgy gondoltam, hogy mindenki máshoz, csak épp nem a fiatalokhoz szól ez a tevékenység.

Isten azonban egy, e munkára szentelt életű személy által hívott meg, hogy ízleljem meg a *Valdens Diák* program által azt, hogy mit is jelent a könyvevangélista munka. Akkor még nem tudtam, hogy a kihívás elfogadása után teljesen megváltozik az életem. A tervvel való megismerkedésemkor legalább négy dolog érintett meg mélyesen.

Elsősorban felfedeztem azt, hogy **számos emberi szükséglet van**, amit be kellene tölteni. Az emberek megoldásokat keresnek testi, kapcsolati, értelmi és lelki szükségleteikre.

Másodsorban észrevettem, hogy az **emberek még szeretik a könyveket**. Azt a következtetést vontam le, hogy olyas valakire van szükségük, aki figyelmüket a jelenkori igazságokat tartalmazó könyvek felé fordítja.

Harmadsorban megértettem, hogy egy könyvevangélista (egy valdens diák) **számtalan kihívással** kerül szembe, mivel sokféle emberrel veszi fel a kapcsolatot. Tudatosult bennem az is, hogy egy ilyen embernek szüntelenül a Szentlélek vezetésére van szüksége.

Negyedsorban pedig, a résztvevő ifjak arcáról sugárzó **öröm** hatott meg leginkább. Feltettem magamnak a kérdést: *Én miért nem vagyok ilyen?* Később jöttem rá, hogy ez csak a szolgálat, az önfeláldozás által valósulhat meg.

És ettől kezdve másképp tekintettem erre a tevékenységre, ám rövid időn belül egy másik nagy kihívással szembesültem.

Az adventista önazonossági válság

A *Valdens Diák* programban való részvétel szembeállított azzal, amit önazonossági válságnak neveznék, és amit átél egy magát *normális* adventistának tartó személy. Ezen egyszerű kérdésre a legkomolyabban kerestem a választ: *Egy hetednapos adventista miért nem vesz részt e munkában?*

Választ a Szentírás, a Profétaság Lelkének írásai és az imák segítségével kaptam. Felfedeztem, hogy a Hetednapos Adventista Egyház missziós egyházként jött létre, ennek értelmében minden tagja misszionárius kellene, hogy legyen. Megértettem a könyvevangelizációs és az orvosi missziós munka fontosságát. Meggyőződtem arról, hogy az idők végén sikereket érhetünk el ezzel a módszerrel. Megértettem, hogy Isten e módszer által akarja elérni, hogy dicsősége beraagyogja a földet.

Úgy döntöttem, hogy egyre inkább azonosulok ezzel a tervvel, ezzel az iskolával és tevékenységgel, amely a legnemesebb, „legjobb nevelési módszer, amit ifjaink elsajátíthatnak.”¹

1. Ellen G. White, *Könyvevangelizálás*, 30. old.

Nehézségek és küzdelmek

A tervről alkotott helyes kép kialakítása érdekében szeretném ismertetni azokat a kihívásokat, amelyekkel szembesülnie kell a valdens diáknak:

- tanulja meg az önfeláldozás fájdalmas leckéjét;
- meg kell győződnie munkássága fontosságáról, mivel némelykor még ismerősei részéről is hatalmas nyomásnak lehet kitéve;
- néha elutasítással, vagy furcsálló tekintetekkel, fájdalmat okozó szavakkal is találkozhat, ezért fennáll a csüggedés veszélye;
- el kell viselnie a nyári hőséget;
- nagyfokú alkalmazkodóképességre lesz szüksége;
- néha kísértést érez, hogy másokkal hasonlítsa össze magát, és ez szintén csüggedéshez vezethet;
- meg kell küzdenie a fáradtsággal is.

Meghívlak, hogy mindezeket vedd össze azal, amit Jézus tett érted. Majd olvasd el az alábbi biznyságtevéseket és dönts.

Miért döntenék ismét e program mellett?

Akár hallottál, akár nem erről a projektről, kérlek, gondolkozz el azon, hogy mit kezdesz az idei nyáron a szabadidőddel. Egyesek már döntöttek.

„Ez olyan hely, ahol Isten számos értékes leckére tanított meg. Itt értettem meg azt, hogy a szolgálat egy nemes és magasztos dolog. Az átél örömeiket semmilyen más tevékenységben sem találtam meg.”

Bărbuceanu Ștefan – Craiova, DJ

„Azt hiszem, hogy a Valdens Diák program a legjobb táptalaja a harmonikus fejlődésnek. Nem is ismerek jobb nyári szünidős időtöltést.”

Pavelescu Lucian – Vatra Dornei, SV

„Itt tanultam meg az együtt érzést, itt tapasztaltam meg személyesen azt az ígéretet, amely így szól: „Aki más felüdít, maga is felüdül”. Az itt népszerűsített életelvek jótékony hatással vannak az Istennek szentelt életű fiatalokra. Én ezért várom türelmetlenül a nyarakat.”

Țopârlan Alexandru – Pitești, AG

„Ez az a munka, ahol minden alkalommal Isten közelségében éreztem magam, ahol hallottam Őt hozzám és az embertársaimhoz szólni. Előjog számomra ismét válaszolni Isten hívására.”

Járai Zsolt – Nagysármás, MS

„Először 2009 nyarán vettem részt a programon, és Isten a legcsodálatosabb szünidővel ajándékozott meg. Azóta nem tehetem meg, hogy ne vegyek részt minden évben. A Valdens Diák program különlegesen varázslatos, mivel az evangélium hirdetésének módszerei ugyanazok, mint amelyeket alkalmazott Üdvözítőnk is földön jártakor. Minden bizonynyal ebben az évben is ott leszek.”

Mezdrea Daniela – Slatina, OT

„Egy dolog biztos: a Valdens Diák program az a hely, ahol Isten alakítja a jellemünket. Gyere, próbáld ki te is!”

Popa Bianca – Szebes, AB

„Abban az örömben volt részem, hogy embereket vezethettem Krisztushoz. Számomra a Valdens Diák program egy üde oázist jelent ebben az aszott világban. Olyan, mint egy fellélegzés, amely felszólít, hogy állj meg egy pillanatra a rohanó életben, és amely arra vár, hogy rálépj a kétirányú szolgálat útjára. Az út végén majd rájössz, hogy mindenki csak nyert mindebből – úgy azok, akik kapnak, mint azok, akik adnak.”

Stănescu Olivia – Speriețeni, DB

„Vannak dolgok, amiket csak egyszer csinálunk meg az életben, események, amelyeket egyszer élünk át, és vannak olyan tapasztalatok, amelyeket ritkán élünk újra. Ám ebben a tevékenységben olyan tapasztalatban részesültem, amelyet évről évre újra átélhetek – Isten Igéjének tanulmányozását, a közbenjárói ima erejét, bizalmas barátságokat, új kapcsolatot, egy családot és egy olyan csapatot, amelyre mindig számíthatsz. Jöjj, lásd meg mindezt te is, és nem fogod megbánni!”

Răceală Marta – Craiova, DJ

„A Valdens Diák program egy olyan tapasztalat, amelyet ezen ünnepélyes és megrázkódtatásokkal terhes időben minden fiatalnak meg kellene tapasztalnia. Az a hely, ahol felfrissül és beteljesül a lélek. Jézus nyomdokain járni, az egyik legnemesebb érzés, amit átélhet az ember, és pontosan ezt nyújtja ez a program. Az Úr hív, hogy légy a munkatársa! Ne tétovázz, tedd próbára Őt és biztosan boldoggá tesz!”

Calinovici Raluca – Bukarest

*Négy év. Tíz nagyváros.
Több mint 250 résztvevő
fiatal. Több ezer eladott
és ajándékozott könyv meg
folyóirat. Több millió ember,
akik meghallották
az evangélium üzenetét.
Ezért találta ki Isten
a Valdens Diák programot.*

*Krisztus katonái
sorakoztatok! Te mit teszel?*

Mugurel Ciurea
projektfelelős

A 144 000

Az előbbi cikket az ötödik és hatodik pecsét azon magyarázatával zártam, miszerint ezek az advent előtti ítéletre, illetve Jézus második eljövételére utalnak. Az ötödik pecsét a holt igazak (vértanúk, akik fehér ruhákat kapnak) rehabilitációját, és a föld lakószámai elleni megtorlás elhalasztását mutatja be. Ez addig lesz elhalasztva, míg az élő igazak (szolgatársaik) száma „beteljesedik” (Jel 6:11).¹ A hatodik pecsét pedig az Üdvözítő visszatérésének a jele-
netéről,² valamint a gonoszokról beszél, akik-

1. A Cornilescu fordítás (a Károli fordítás is – szerk. megj.) úgy szól, hogy „amíg beteljesedik... azoknak száma”. Ez azonban nem így jelenik meg az eredeti görög szövegben. A fordítás úgy is értelmezhető, hogy furcsa mód Isten előre meghatározta azt, hogy hány vértanúnak kell meghalnia, és egyszerűen várja, hogy megvalósuljon ez a szám. Ám nem a halálra adott hívők száma kell beteljesedjen, hanem a hűségesek száma.

2. Meglehető, az olvasó felteszi a kérdést, miből adódnak a következő nézetkülönbségek: ha az ötödik pecsét az advent előtti ítéletet jelenti (1844-től kezdődően), akkor mindez hogyan egyeztethető össze az égi jelekkel és a hatodik pecséttel, amelyek hagyományos módon az előbbinél korábbi időszakra vannak datálva (földrengés 1755-ben; 1780-ban elsötétedik a Nap és vérvörössé válik a Hold; az 1833-as csillaghullás)? Véleményem szerint erre a legjobb választ Jóel próféta adja. Más ószövetségi prófétához hasonlóan Jóel Isten napjának jeleként említi az égitestek elsötétedését (Jóel 2:10; 3:15; v.ö. Jer 4:23-28), és amikor majd eljön az ítélet napja, akkor nem lesz már lehetőség a megtérésre. Csakhogy Jóel próféta arról is említést tesz, hogy az égitestek elsötétednek „minekelőtte eljő az Úrnak

nek a remegő ajkáról azon a napon elhangzik majd a költői kérdést: „ki állhat meg?” (Jel 6:17). Akiknek a száma „beteljesedik”, ugyanazok, mint akik a harag napján állva maradnak, és akiket a Jel 7:1-3 versei úgy írnak le, hogy a homlokukon van az Atya és a Fiú nevének pecsétje (Jel 14:1). Ezeknek az embereknek a rejtjeles száma „száz-negyvennégyezer”.

Kik tartoznak a 144000-hez?

A Jel 7. fejezete természetes módon két részre osztható: az 1-8 versek a száznegyvennégyezer-ről szólnak, míg a 9-17 versek egy nagy sokaságról. A kérdés, hogy kik tartoznak a száznegyvennégyezerhez, attól függ, hogy milyen összefüggés van közöttük és a fejezet másik felében leírt nagy sokaság között. Neall³ négy féle véleményt azonosít, amelyekhez csatlakozik a nemrégiben megjelent Matthews⁴ féle elmélet is. Ezeket mutatja be a 29. oldalon levő táblázat.

Nincs e hasábokon lehetőség kifejtetni és elemezni mind az öt nézetet, ám megfigyelhető – az elmélet híveinek száma és a felsorakoztatott érvek alapján –, hogy a mérleg nyelve a harmadik elmélet fele billen, amely szerint a száznegyvennégyezer és a nagy sokaság egy és ugyanazon csoport, csak hogy más helyzetekben. Az alábbiakban bemutatjuk a legfontosabb érveléseket.

Az első számú érv irodalmi stratégiának köszönhető, amelyet János négyszer is használ a Jelenések könyvében.⁵ Több esetben is azt olvassuk, hogy János előbb *hallja*, majd *látja* azt, ami történik. És minden alkalommal a látottak

nagy és rettenetes napja” (Jóel 2:31), amikor majd „aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül” (Jóel 2:32). A Jel 6:14-17 verseiben leírt időszakban már nem lesz lehetőség a megtérésre, ezért ebből én azt a következtetést vontam le, hogy az 1755, 1780 és 1833-ban bekövetkezett jelek inkább a Jóel 2:10 és 3:15 versekben leírt jövődölések beteljesedéseit jelentik. Ezek az események azonban sokkal nagyobb mértékben fognak megisméltódni és beteljesedni az Úr Jézus eljövetelkor (Jel 6:15-17).

3. Beatrice Neall, “Sealed Saints and the Tribulation,” *Symposium on Revelation – Book I*, Frank B. Holbrook Kiadó (1992; Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 2000), 267–272. old.

4. Kenneth Mathews, *Revelation Reveals Jesus* (Greenville, Tennessee: Second Coming Publishing, 2012), 1:398–400. old.

5. Lásd: Jon Pauline, *Seven Keys* (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2009), 79–80. old.

A 144000	A nagy sokaság	Az elmélet hívei
Zsidók	Népek	Az evangéliumi diszpenzácionalizmus
A végidők szentjei	Üdvözültek minden nemzedékből	Az adventisták: U. Smith
Ugyanazok az emberek, csak más-más helyzetekben: a nagy nyomorúság előtt (144000); és Jézus eljövetele után (nagy sokaság).		A nem adventisták: Beasley-Murray, Caird, Charles, Ladd, Lenski, Swete; Az adventisták: J. Paulien, R. Stefanovic; stb.
Az egyház a nagy nyomorúság előtt	Az egyház a nagy nyomorúság idején: lelki értelemben Isten trónja előtt	Az adventisták: B. Neall
A végidők szentjei	Az 538–1798-as időszak vértanúi	Az adventisták: K. Matthews

különböznek attól, amit hall, de ugyanakkor szintén minden esetben az, amit lát nem más, mint a hallott dolgok egyféle magyarázata. Íme, két példa erre: János hall a Júda nemzetségéből származó Oroszlánról, ám amikor látja is, akkor már a megöletett Bárány tűnik fel előtte (Jel 5:5-6). Vagy például, hall a nagy vizeken ülő parázna asszonyról, majd látja a parázna nőt, aki egy veres fenevadon ül (Jel 17:2-3). S habár a jelképek különböznek, mindkét esetben ugyanarról a valóságról van szó. És természetesen így van akkor is, amikor János hall a száznegyvennégyezerről (Jel 7:4), majd később látja őket (Jel 7:9).

A második érv a „ki állhat meg?” kérdésből ered, amely azokra vonatkozik, akik életben vannak a harag napján. A válasz pedig a nagy sokaság, akik „állnak” (Jel 7:9), ami azt jelenti, hogy ez az embercsoport életben látja meg az eljövotelt.

A harmadik érv pedig a Jel 7:14 versében található – a nagy sokaság a nagy nyomorúságból jön és ők azok, akik diadalmaskodtak a fenevadon (Jel 15:2), vagyis pontosan a 144000 (v. ö.: Jel 14:1-3).

A negyedik érvet E. G. White egyik látomásában találjuk meg, aki leírja a *Bizonyságtételek*, 1. köt., 69. oldalán, hogy az Új Jeruzsálemben nem megy be a templomba csak a 144000. Nos, a Jel 7:15 versében János arról számol be, hogy a nagy sokaság a királyiszék előtt állva éjjel és nappal szolgál az Ő templomában. Szintén E. G. White említi az utolsó érvet is, amikor *A nagy küzdelem* című könyv 649–650. oldalain beszél a száznegyvennégyezerről. Leírását a Jel 7:14-17 verseivel zárja, amely a nagy sokaságról szóló igeszakasz. Tehát, a 144000 nem más, mint Isten egyháza a nagy nyomorúság előtt, amely a nagy nyomorúság után már úgy jelenik meg, mint nagy sokaság.

Mivel magyarázható az eltérés?

A két embercsoport között két erőteljes – formai – eltérés van. A száznegyvennégyezret úgy találjuk leírva, mint zsidó emberek pontos számát, miközben a nagy sokaságot – a megszámlálhatatlan nagy embercsoportot – népek sokasága alkotja. A „tizenkétezer” kifejezés (Jel 7:5-8) úgy értendő, mint a nagy nyomorúság előtti felszólítás a harcra. Az Ószövetségben gyakran találkozunk a harccal kapcsolatosan az „Izrael ezrei” (4Móz 10:4; Józ 22:14,21,30) kifejezéssel. A nagy nyomorúság után megjelenő nagy sokaság pedig a száznegyvennégyezer küzdelmének az eredménye. Ők szólítják fel Isten népét, hogy hagyja el Babilont (Jel 18:4), és ez által belépnek a 144000 soraiba. Ennek egy megszámlálhatatlan nagy sereg lesz az eredménye. Ami pedig a 144000 zsidó voltát illeti, nos, ezt az Újszövetség szempontjából kell értenünk, ami azt jelenti, hogy itt keresztényekről van szó (Jak 1:1; Róm 4:17; Gal 3:7).

Lelki tulajdonságok

A 144000 Jézus eljövételének szemtanújaként különlegesebb, mint a történelem során élt más keresztények? Lelkiségük is magasabb rendű? Habár sokan külön kategóriába sorolják a száznegyvennégyezret, különlegességük abból adódik, hogy átértékelték a történelem legnehezebb időszakát, a nagy nyomorúságot. Ami pedig lelkiségük minőségét és az üdvösséget illeti, az minden időben egy és ugyanaz: feddhetetlenek Isten előtt, mert megmosták ruháikat a Bárány vérében (Jel 7:14). Rájuk nagyon is illik Al. Macedonski, *Megbocsátás* című versének utolsó sora: „Ember vagyok, mint sokan mások – megbocsátsatok”. Mi lehetne magasabb dolog, mint az, hogy a történelem legsötétebb órájában nem az ember a fontos – még ha hűségese is –, hanem Krisztus, az Üdvözítő? ■

Laurentiu Moț,
Újszövetség-tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Női személyek a Bibliában

1. Az alábbi jellemzések alapján találjátok ki a bibliai hősnők neveit:

- Ő volt a legszebb teremtés, a tökéletes nő, akinek nem volt gyerekkora.
- Neve azt jelenti: „sok nép anyja”; férjét „uram”-nak nevezte.
- Kedves volt, bátor, kész volt férjhez menni egy olyan férfihez, akit még nem is ismert.
- Bátor, hittel telt édesanya volt, aki nem vette figyelembe a fáraó rendeletét.
- Egy kétes hírű jerikói nő, aki hit által bekerült az Úr Jézus elődei sorába.
- Izrael bölcs bírása és prófétanője volt, aki részt vett a nép harcaiban.
- Hűséges moábita asszony, Dávid dédnagyanyja volt.
- Csodálatra méltó áldozatkészségről tett bizonyosságot: lemondott egyetlen gyermekéről, ezért cserébe 3 fiút és 2 leánygyermeket kapott.
- Szépségével, bátorságával és hitével egy egész nép életét mentette meg.
- Lánytestvérek, akik az Üdvözítő iránti szeretetüket különböző módon mutatták ki.
- A legáldottabb, legnagyobb előjogoknak örvendő nő, aki feltétel nélkül vetette alá magát Isten tervének.
- Az apostolok idejében, az evangélium hirdetésének hűséges szolgálója volt.
- Ő volt a testet öltött, odaadó lelkület, akit mindenki szeretett. Feltámadt a halálból.

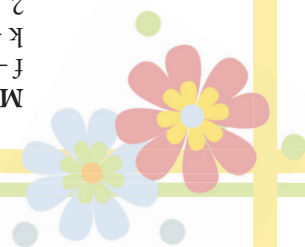
Livia Mihai Ciobanu
szerkesztő, *Viața și
Sănătatea* Kiadó.

2. Kit ábrázol a mellékelt rajz?

Arról a személyről van szó, akihez így szólt Jézus: „Adj innom”. Úgy ismerjük őt, mint a s.....

Színezzétek ki a rajzot.

Megfejtések: l - a - Éva; b - Sára; c - Rebekka; d - Jókabed; e - Ráháb; f - Debora; g - Ruth; h - Anna; i - Eszter; j - Mária és Márta; k - Mária, Jézus édesanyja; l - Fébé, Priscilla, Lidia; m - Tábíta; 2. Samáriai asszony.

Valami furcsa dolog történik a bűnnel

Van két ismert bibliai személyiség, akinek a bűnnel szembeni reakciója mértékadó. Ésaías próféta látja a mennyei templomot és a királyiszéket, hallja a szeráfok énekét: „Szent, szent, szent a seregek Ura”, és váratlanul – a mai felfogással ítélve –, szinte ösztönszerűleg válaszol: „Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!” (Ésa 6:5).

A maga során Péter is, miután a názáreti biztatására kivetette a hálót és nem remélt halfogása volt, egyszeriben felkiáltott: „Eredj el én tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!” Miközben a hit eme titánjait oly sok csodálatos dolog vette körül, miért nem voltak képesek elfelejteni a bűn jelenlétének valóságát? Nem csoda, hogy a Zsid 11. fejezetének – a hithősök jegyzékének – zárásaként Pál apostol ugyanazzal a figyelmeztetéssel állja utunkat: „félretéve minden akadályt és a megkönyékező bűnt” (Zsid 12:1).

Van egy sokatmondó könyv, amelynek címe: „*Sátán halála: Hogyan vesztették el az amerikaiak a gonoszság iránti érzékenységüket*”. Ám az olvasmány tanulságai nem csak az amerikaiakra érvényesek. Leírja az amerikai emberek magatartását két nagy tragédiával kapcsolatosan – a *Titanic* elsüllyedése 1912-ben; és a *Challenger* űrrepülőgép felrobbanása 1986-ban. Amikor az egész világ a *Titanicot* gyászolta, a sajtó azt hajtogatta, hogy le kell vonni a tanulságokat: a technológiának meg vannak a maga korlátai, és hogy az emberi büszkeségnek tragikus következményei lehetnek. Az egyik legtöbbet idézett bibliaszöveg Mt 23:12 verse volt: „Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” Más szóval, a *Titanic* tragédiájának nem gazdasági vagy társadalmi okai voltak, hanem a bűn.

Ám amikor felrobbant a *Challenger* űrsikló, az újságírók nehezen találtak szavakat, míg végül valaki megtalálta a megfelelő hangnemet és feltette a kérdést: „Ez azt jelenti, hogy az oroszok megelőzték bennünket?”

Elkerülhetetlen a végkövetkeztetés: valahol 1912 és 1986 között elvesztettük azt a hangnemet, nyelvezetet, amellyel kifejezhetjük, hogy mi helytelen az életünkben.

Ez őszinteségi vagy inkább felfogásbeli hiányosság? Oda jutottunk, hogy a közöttünk feszkelő rosszra úgy tekintünk, mint egy dédelgetett háziállatra, vagy inkább, mint a változás és a beteljesedés lehetőségére? Miért kellene kínos magyarázkodáshoz folyamodni ahelyett, hogy egyszerűen kimondanánk: „ez bűn, vétkeztünk”?

Miért nem „divatosak” már a Józsefek – „hogyan követhetném hát el ezt a nagy gonosztságot és hogyan vétkezném az Isten ellen?” (1Móz 39:9). Vagy a Dávidok: „Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljetek szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok!” (Zsolt 4:5)?

Ésaías nem érzett indítást arra, hogy tapsoljon, vagy dicsérjen ilyenképpen: „Ó, ez a kórus remek formában van!” Nem. Ehelyett megrendülten kiáltott fel: „Jaj nékem...” És, mint Péter a csodálatos halászat után, Ésaías sem próbál az ember állapotának leírására terápiás vagy pszichológiai besorolást találni. A bűnnel kapcsolatosan nincs szükség patológiai, magatartásbeli, társadalmi vagy nevelési magyarázatokra. Egyszerűen nevén kell nevezni, hogy kezelni lehessen. Valamicske igazság van a mi megítélésünkben is, ám Keresztelő János figyelmeztet, hogy nem ajánlatos vesztegetni az időt: „Íme, Istennek Báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1:29).

Miért nem jutott el még hozzánk a megújulás? Miért van az, hogy gyermekeink és fiataljaink közül mind kevesebben szeretnek bele egyre vonzóbb ruhába öltöztetett egyházunkba? Mikor már mi sem hiszünk az imában – hisz úgy imádkozunk, hogy legyen meg Isten akarat, majd azt tesszük, amit mi akarunk – akkor ne csodálkozzunk, hogy az ifjak már nem hisznek a Bibliában, a teremtésben, sőt nem hisznek Istenben. A lelkünkbe és az Úr házába beférkőzött bűnt csak úgy lehet eltávolítani, ha undorral tekintünk rá, és azzal az eltökéltséggel kezeljük, mint a nagy bűnösök, akik őszinte megtérésük után szentekké váltak.

„A legnagyobb veszedelem a bűn. A mi feladatunk, hogy megszánjuk a bűnöst, és segítsünk rajta.” (*Krisztus példázata*, 387. old.). Végül pedig a hű Tanúbizonyosság kérlel bennünket: „Légy buzgóságos azért és térj meg!” (Jel 3:19). Vajon meddig kérlel még? ■

Teodor Huțanu
a Romániai Hetednap
Adventista Egyház
elnöke.

HIVATÁS

ADVENTISTA
TEOLÓGIAI INTÉZET

Alapvető értékeket nyújt
Tudást közvetít
Ihletet ad

MISSZIÓ

HIVATÁS

Vallás magiszteri

az Andrews University keretében

Tanulmányi időszak: 1 év, nappali tagozat
Angol nyelvű tanulmányprogram
bármely egyetemi végzettségű jelentkezőnek
Beiratkozási időszak: június 17. – július 10.

Adventista pasztorálteológia szak

Államvizsga, 4 év, nappali tagozat
Oklevél: teológiai államvizsga
Beiratkozás: július 15–22. / Interjú: július 23.
Vizsgák: július 23–24.

Szociális munka szak

Államvizsga, 3 év, nappali tagozat
Oklevél: szociális munka államvizsga
Beiratkozás: július 15–22. / Interjú: július 23.

Román nyelv és irodalom szak

Angol nyelv és irodalom szak

Államvizsga, 3 év, nappali tagozat
Oklevél: bölcsészeti államvizsga
Beiratkozás: július 15–24. / Interjú: július 25.

Óvodapedagógus és tanítóképző szak

Államvizsga, 3 év, nappali tagozat
Oklevél: neveléstudományi államvizsga
Beiratkozás: július 15–23. / Interjú: július 24.

www.institutadventist.ro

secretariat@institutadventist.ro

Tel. (004) 021 369 53 50

MISSZIÓMISSZIÓMISSZIÓMISSZIÓMISSZIÓ